

Úřední věstník

Evropské unie

C 63

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

26. února 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 63/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 55, 19.2.2011

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 63/02

Věc C-120/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Bavaria NV v. Bayerischer Brauerbund eV („Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2081/92 a (ES) č. 510/2006 — Časová působnost — Článek 14 — Zápis podle zjednodušeného postupu — Vztahy mezi ochrannými známkami a chráněnými zeměpisnými označeními“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2011/C 63/03	Věc C-507/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Slovenská republika („Nesplnění povinnosti státem — Státní podpora — Částečné zrušení daňového dluhu společnosti v rámci vyrovnání s věřiteli — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neslučitelnost podpory se společným trhem a nařizuje se její navrácení — Neprovedení“) 2	2
2011/C 63/04	Věc C-77/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda v. Ministero della Salute („Přípravky na ochranu rostlin — Směrnice 2006/134/ES — Platnost — Omezení použití fenarimolu jako účinné látky“) 3	3
2011/C 63/05	Věc C-118/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission — Rakousko) — řízení zahájené Robertem Kollerem („Pojem „vnitrostátní soud“ ve smyslu článku 234 ES — Uznávání diplomů — Směrnice 89/48/EHS — Advokát — Zápis do seznamu profesní komory v jiném členském státě, než ve kterém byl uznán diplom“) 3	3
2011/C 63/06	Věc C-208/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — Ilonka Sayn-Wittgenstein v. Landeshauptmann von Wien („Evropské občanství — Svoboda pohybovat se a pobývat v členských státech — Zákon členského státu o zrušení šlechtictví v tomto státě, který má právní sílu ústavního zákona — Příjmení dospělé osoby, státního příslušníka uvedeného členského státu, získané osvojením v jiném členském státě, ve kterém má bydliště — Šlechtický titul a šlechtický přídomek tvořící součást příjmení — Zápis do matriky provedený orgány prvního členského státu — Oprava zápisu provedená bez návrhu — Odnětí šlechtického titulu a přídomku“) 4	4
2011/C 63/07	Věc C-215/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Markkinaoikeus — Finsko) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, dříve Suomen Terveystalo Oyj v. Oulun kaupunki („Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18/ES — Smíšená smlouva — Smlouva uzavřená mezi zadavatelem a soukromou společností, která je na něm nezávislá — Vytvoření společného podniku s rovnou účastí poskytujícího zdravotnické služby — Závazek partnerů nakupovat od společného podniku po dobu přechodného období čtyř let zdravotnické služby, které musí poskytovat svým zaměstnancům“) 4	4
2011/C 63/08	Věc C-245/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Brussel — Belgie) — Omalet NV v. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid („Volný pohyb služeb — Článek 49 ES — Podnikatel usazený v členském státě — Využívání subdodavatelů usazených ve stejném členském státě — Zcela vnitrostátní situace — Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“) 5	5
2011/C 63/09	Věc C-273/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Haarlem — Nizozemsko) — Premis Medical BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid („Nařízení (ES) č. 729/2004 — Zařazení zboží „pojízdné chodítko“ do kombinované nomenklatury — Položka 9021 — Položka 8716 — Oprava — Platnost“) 5	5

2011/C 63/10	Věc C-277/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland), Edinburgh — Spojené království) — The Commissioner for Her Majesty's Revenue & Customs v. RBS Deutschland Holdings GmbH („Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet daně — Nákup motorových vozidel a používání pro účely leasingu — Rozdíly mezi daňovými systémy dvou členských států — Zásada zákazu zneužití“)	6
2011/C 63/11	Věc C-304/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpory ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze — Navrácení podpory“)	6
2011/C 63/12	Věc C-338/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Rakousko) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH v. Landeshauptmann von Wien („Volný pohyb služeb — Svoboda usazování — Pravidla hospodářské soutěže — Kabotážní doprava — Vnitrostátní linková autobusová osobní doprava — Žádost o provozování linkové dopravy — Koncese — Povolení — Podmínky — Požadavek sídla nebo stálého usazení na vnitrostátním území — Snížení příjmů ohrožující výnosnost provozování již povolené linkové dopravy“)	7
2011/C 63/13	Věc C-351/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Maltská republika („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Články 8 a 15 — Stav vnitrozemských povrchových vod — Vypracování a zavádění programů pro monitorování stavu — Opomenutí — Předložení souhrnných zpráv k těmto programům pro monitorování stavu — Opomenutí“)	7
2011/C 63/14	Věc C-393/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany v. Ministerstvo kultury („Duševní vlastnictví — Směrnice 91/250/EHS — Právní ochrana počítačových programů — Pojem „vyjádření počítačového programu v jakékoliv formě“ — Vztažení či nevztažení na grafické uživatelské rozhraní programu — Autorské právo — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Televizní vysílání grafického uživatelského rozhraní — Sdělování díla veřejnosti“)	8
2011/C 63/15	Věc C-438/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Bogusław Juliusz Dankowski v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi („Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu — Poskytované služby — Osoba povinná k dani nezapsaná do registru DPH — Údaje povinně uváděné na faktuře pro účely DPH — Vnitrostátní daňové právní předpisy — Vyloučení nároku na odpočet na základě čl. 17 odst. 6 šesté směrnice o DPH“)	8
2011/C 63/16	Věc C-488/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) v. Administración General del Estado („Úmluva TIR — Celní kodex Společenství — Přeprava uskutečněná na základě karnetu TIR — Záruční sdružení — Nesrovnalosti při vykládce — Určení místa porušení předpisů — Výběr dovozního cla“)	9

2011/C 63/17	Věc C-517/09: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgie) — v řízení týkajícím se RTL Belgium SA, dříve TVi SA. („Směrnice 89/552/EHS — Služby televizního vysílání — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Pojem „vnitrostátní soud“ ve smyslu článku 267 SFEU — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“) 9	9
2011/C 63/18	Věc C-524/09: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Paris — Francie) — Ville de Lyon v. Caisse des dépôts et consignations („Řízení o předběžné otázce — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/4/ES — Přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Nařízení (ES) č. 2216/2004 — Standardizovaný a bezpečný systém rejstříků — Přístup k údajům o transakcích ve věci povolenek na emise skleníkových plynů — Odepření zpřístupnění — Ústřední správce — Správci národních rejstříků — Důvěrná povaha údajů držených v rejstřících — Výjimky“) 10	10
2011/C 63/19	Věc C-12/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Lecson Elektromobile GmbH v. Hauptzollamt Dortmund („Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Třída XVII — Vozidla, letadla, plavidla a dopravní zařízení — Kapitola 87 — Vozidla, jiná než kolejová, jejich části, součásti a příslušenství — Číslo 8703 a 8713 — Elektrická vozidla se třemi nebo čtyřmi koly, která jsou určena pro přepravu jedné osoby, dosahují maximální rychlosti 6 až 15 km/h a jsou vybavena odděleným a nastavitelným sloupkem řízení, tzv. „elektromobily““) 11	11
2011/C 63/20	Věc C-116/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg, Lucemburk) — Lucemburské velkovévodství, Administration de l'enregistrement et des domaines v. Pierre Feltgen (správce konkurzní podstaty společnosti Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA („Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Článek 15 odst. 4 písm. a) a čl. 15 odst. 5 — Osvobození nájmu námořních lodí — Působnost“)..... 11	11
2011/C 63/21	Věc C-276/10: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Česká republika („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/118/ES — Ochrana podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 12	12
2011/C 63/22	Věc C-287/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif — Lucembursko) — Tankreederei I SA v. Directeur de l'administration des contributions directes („Volný pohyb služeb — Volný pohyb kapitálu — Sleva na dani za investici — Poskytnutí podmíněné skutečným využitím investice v tuzemsku — Provozování lodí pro říční plavbu v jiných členských státech“) 12	12

2011/C 63/23	Věc C-491/10 PPU: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Celle — Německo) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga v. Simone Pelz („Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Rodičovská zodpovědnost — Právo péče o dítě — Únos dítěte — Článek 42 — Výkon rozhodnutí nařizujícího navrácení dítěte, které bylo vydáno příslušným (španělským) soudem — Pravomoc (německého) soudu výkonu zamítnout výkon uvedeného rozhodnutí v případě závažného porušení práv dítěte“) 12	12
2011/C 63/24	Věc C-336/08: Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landessozialgericht Berlin — Německo) — Christel Reinke v. AOK Berlin („Řízení o předběžné otázce — Nevydání rozhodnutí ve věci“) 13	13
2011/C 63/25	Věc C-334/09: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Meiningen — Německo) — Frank Scheffler v. Landkreis Wartburgkreis („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 91/439/EHS — Vzájemné uznávání řidičských průkazů — Vzdání se řidičského oprávnění po dosažení horního limitu bodů za spáchání několika přestupků — Řidičský průkaz vydaný v jiném členském státě — Záporný lékařsko-psychologický znalecký posudek vypracovaný v členském státě bydliště po získání nového řidičského průkazu v jiném členském státě — Odnětí řidičského oprávnění na území prvního členského státu — Možnost, aby členský stát bydliště držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem uplatnil na tohoto držitele své vnitrostátní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského oprávnění — Podmínky — Výklad pojmu „chování následující po získání nového řidičského průkazu““) 13	13
2011/C 63/26	Věc C-20/10: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 11. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Trani — Itálie) — Vito Cosimo Damiano v. Poste Italiane SpA („Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Ustanovení 3 a 8 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou — Pracovní smlouvy uzavřené na dobu určitou ve veřejném sektoru — První nebo jediná smlouva — Povinnost uvést objektivní důvody — Zrušení — Snížení obecné úrovně ochrany zaměstnanců — Zásada zákazu diskriminace — Články 82 ES a 86 ES“) 14	14
2011/C 63/27	Věc C-22/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 27. října 2010 — REWE-Zentral AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Clina — Starší slovní ochranná známka Společenství CLINAIR — Zamítnutí zápisu — Relativní důvod pro zamítnutí — Posouzení nebezpečí záměny — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b)“) 15	15
2011/C 63/28	Věc C-102/10: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Focșani — Rumunsko) — Frăsina Bejan v. Tudorel Mușat („Jednací řád — Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 první a druhý pododstavec — Sbližování právních předpisů — Systém povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Dobrovolná smlouva o pojištění — Nepoužitelnost“) 15	15

2011/C 63/29	Věc C-193/10: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — KMB Europe BV v. Hauptzollamt Duisburg („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — MP3 přehrávač (MP3 Media Player) — Číslo 8521 — Přístroje pro videofonní záznam nebo jeho reprodukci“) 16	16
2011/C 63/30	Věc C-199/10: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL v. Fazenda Pública („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Články 56 ES a 58 ES — Zdanění dividend — Srážková daň — Vnitrostátní daňové právní předpisy stanovující osvobození dividend vyplácených společností usazeným v daném státě od daně“) 16	16
2011/C 63/31	Věc C-377/10: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Dolj — Rumunsko) — Adrian Băilă v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu („Řízení o předběžné otázce — Chybějící vztah k realitě nebo předmětu sporu — Nepřípustnost“) 17	17
2011/C 63/32	Věc C-439/10: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău — Rumunsko) — SC DRA SPEED SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău („Řízení o předběžné otázce — Chybějící popis skutkových okolností — Nepřípustnost“) 17	17
2011/C 63/33	Věc C-440/10: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău — Rumunsko) — SC SEMTEX SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău („Řízení o předběžné otázce — Chybějící popis skutkových okolností — Nepřípustnost“) 18	18
2011/C 63/34	Věc C-441/10: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău — Rumunsko) — Ioan Anghel v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău („Řízení o předběžné otázce — Chybějící popis skutkových okolností — Nepřípustnost“) 18	18
2011/C 63/35	Věc C-262/88 INT: Žádost o výklad rozsudku Soudu ze dne 17. května 1990, Barber (C-262/88) podaná dne 26. května 2010 Manuelem Enriquem Peinado Guitartem 18	18
2011/C 63/36	Věc C-549/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2010 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS v. Evropská komise 18	18

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 63/37	Věc C-562/10: Žaloba podaná dne 30. listopadu 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	19
2011/C 63/38	Věc C-566/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. prosince 2010 Italskou republikou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. září 2010 ve spojených věcech T-166/07 a T-285/07, Italská republika v. Evropská komise	21
2011/C 63/39	Věc C-567/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 3. prosince 2010 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL v. Vláda regionu Brusel — hlavní město	22
2011/C 63/40	Věc C-570/10: Žaloba podaná dne 6. prosince 2010 — Evropská komise v. Irsko	22
2011/C 63/41	Věc C-601/10: Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	22
2011/C 63/42	Věc C-6/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 5. ledna 2011 — Daiichi Sankyo Company v. Comptroller-General of Patents	23
2011/C 63/43	Věc C-16/11: Žaloba podaná dne 11. ledna 2011 — Evropská komise v. Estonská republika	24
2011/C 63/44	Věc C-60/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Itálie) — Lucio Rubano v. Regione Campania, Comune di Cusano Mutri	24
2011/C 63/45	Věc C-116/09: Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 7. prosince 2010 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Ried i. I. — Rakousko) — trestní řízení proti Antoniu Formatovi, Lence Rohackove, Torstenu Kuntzovi, Gardelu Jong Atenovi, Hubertu Kanatschnigovi, Jarmile Szabove, Zdence Powerove, Nousii Nettuno	24
2011/C 63/46	Věc C-387/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife — Španělsko) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) v. Magnatradings SL	24
2011/C 63/47	Věc C-33/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. prosince 2010 — Evropská komise v. Dánské království	25
2011/C 63/48	Věc C-208/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika	25

Tribunál

2011/C 63/49	Věc T-382/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. ledna 2011 — Advance Magazine Publishers v. OHIM — Capela & Irmãos (VOGUE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství VOGUE — Starší národní slovní ochranná známka VOGUE Portugal — Neexistence skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009)“)	26
2011/C 63/50	Věc T-336/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2011 — Häfele v. OHIM — Topcom Europe (Topcom) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Topcom — Starší slovní ochranné známky Společenství a Beneluxu TOPCOM — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	26
2011/C 63/51	Věc T-411/09: Usnesení Tribunálu ze dne 12. ledna 2011 — Terezakis v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Částečné odepření přístupu — Nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení — Odmítnutí úpravy návrhových žádání — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	26
2011/C 63/52	Věc T-563/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2010 Patrizii De Luca proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. září 2010 ve věci F-20/06, De Luca v. Komise	27
2011/C 63/53	Věc T-570/10: Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Environmental Manufacturing v. OHIM — Wolf (Forma vlčí hlavy)	27
2011/C 63/54	Věc T-571/10: Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Fabryka Łożysk Toczných Kraśnik v. OHIM — Impexmetal (FLT-1)	28
2011/C 63/55	Věc T-580/10: Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Wohlfahrt v. OHIM — Ferrero (Kindertraum)	29
2011/C 63/56	Věc T-581/10: Žaloba podaná dne 23. prosince 2010 — X Technology Swiss v. OHIM — Brawn (X-Undergear)	29
2011/C 63/57	Věc T-585/10: Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Aitic Penteo v. OHIM — Atos Worldline (PENTEO)	30
2011/C 63/58	Věc T-7/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Bank Melli Iran v. Rada	30
2011/C 63/59	Věc T-12/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Iran Insurance v. Rada	31

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 63/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 55, 19.2.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 46, 12.2.2011

Úř. věst. C 38, 5.2.2011

Úř. věst. C 30, 29.1.2011

Úř. věst. C 13, 15.1.2011

Úř. věst. C 346, 18.12.2010

Úř. věst. C 328, 4.12.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Bavaria NV v. Bayerischer Brauerbund eV

(Věc C-120/08) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (EHS) č. 2081/92 a (ES) č. 510/2006 — Časová působnost — Článek 14 — Zápis podle zjednodušeného postupu — Vztahy mezi ochrannými známkami a chráněnými zeměpisnými označeními“)

(2011/C 63/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bavaria NV

Žalovaný: Bayerischer Brauerbund eV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 13 odst. 1 písm. b) a čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 510/06 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12), jakož i článku 17 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4) — Platnost nařízení Rady (ES) č. 1347/01 ze dne 28. června 2001, kterým se doplňuje příloha nařízení Komise (ES) č. 1107/96 o zápisu zeměpisných označení a označení původu podle postupu stanoveného v článku 17 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 (Úř. věst. L 182, s. 3; Zvl. vyd. 03/33, s. 97) — Konflikt mezi chráněným zeměpisným označením, které bylo zapsáno zjednodušeným postupem podle článku 17 nařízení (EHS) č. 2081/92 (v projednávaném případě: „Bayerisches Bier“) a mezinárodní ochrannou známkou (v projednávaném případě: ochranná známka obsahující slovo „Bavaria“)

Výrok

Článek 14 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin je použitelný na řešení kolize názvu platně zapsaného jako chráněné zeměpisné označení podle zjednodušeného postupu stanoveného v článku 17 tohoto nařízení s ochrannou známkou odpovídající jedné ze situací uvedených v článku 13 tohoto nařízení a týkající se téhož druhu produktu, jejíž přihláška byla předložena jak před zápisem tohoto názvu, tak před vstupem v platnost nařízení Rady (ES) č. 692/2003 ze dne 8. dubna 2003, kterým se mění nařízení č. 2081/92. Datum vstupu zápisu tohoto názvu v platnost představuje referenční datum pro účely uvedeného čl. 14 odst. 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-507/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpora — Částečné zrušení daňového dluhu společnosti v rámci vyrovnání s věřiteli — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neslučitelnost podpory se společným trhem a nařizuje se její navrácení — Neprovedení“)

(2011/C 63/03)

Jednací jazyk: slovenština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Giolito, J. Javorský a K. Walkerová, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika (zástupce: B. Ricziová, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Neprovedení ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s rozhodnutím Komise K(2006) 2082 v konečném znění ze dne 7. června 2006, kterým bylo konstatováno, že podpora poskytnutá Slovenskem ve prospěch společnosti Frucona Košice, a. s., ve formě odpustění daňového dluhu správcem daně v rámci řízení o vyrovnání s věřiteli je neslučitelná se společným trhem, a bylo nařízeno její vrácení (státní podpora č. C-25/2005, ex NN 21/2005) (Úř. věst. L 112, s. 14), ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Slovenská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškerá opatření nezbytná k vymození protiprávní podpory uvedené v rozhodnutí Komise 2007/254/ES ze dne 7. června 2006, o státní podpoře C-25/2005 (ex NN 21/2005) poskytnuté Slovenskou republikou ve prospěch společnosti Frucona Košice a.s., od jejího příjemce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 249 čtvrtého pododstavce ES a z článku 2 uvedeného rozhodnutí.

2) Slovenské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Itálie) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda v. Ministero della Salute

(Věc C-77/09) (¹)

(„Přípravky na ochranu rostlin — Směrnice 2006/134/ES — Platnost — Omezení použití fenarimolu jako účinné látky“)

(2011/C 63/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Zalobkyně: Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda

Zalovaný: Ministero della Salute

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Platnost přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332), ve znění směrnice Komise 2006/134/ES ze dne 11.

prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky fenarimol (Úř. věst. L 349, s. 32), pokud jde o omezení týkající se zařazení fenarimolu jako účinné látky.

Výrok

Přezkum předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost směrnice Komise 2006/134/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky fenarimol.

(¹) Úř. věst. C 102, 1.5.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Rakousko) — řízení zahájené Robertem Kollerem

(Věc C-118/09) (¹)

(„Pojem „vnitrostátní soud“ ve smyslu článku 234 ES — Uznávání diplomů — Směrnice 89/48/EHS — Advokát — Zápis do seznamu profesní komory v jiném členském státě, než ve kterém byl uznán diplom“)

(2011/C 63/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission

Účastník původního řízení

Robert Koller

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Výklad směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. L 19, s. 16; Zvl. vyd. 05/01, s. 337) — Použitelnost směrnice v případě rakouského státního občana, který byl po uznání jeho rakouského diplomu a doplňujícím vzdělávání na španělské univerzitě kratším než tři roky zapsán do rejstříku profesní komory advokátů ve Španělsku, a který, poté co vykonával své povolání ve Španělsku po dobu tří týdnů, žádá o připuštění ke zkoušce způsobilosti, aby mohl být zapsán do rejstříků profesní komory advokátů v Rakousku na základě dokladu o dosažené kvalifikaci, opravňujícího ho k výkonu povolání, vydaného ve Španělsku

Výrok

- 1) Držitel dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného v hostitelském členském státu po ukončení více než tříletého postsekundárního studia, jakož i rovnocenného dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného v jiném členském státě po ukončení doplňujícího méně než tříletého studia, který ho v tomto státě opravňuje k výkonu regulovaného povolání advokáta, které v tomto státě ke dni podání žádosti o připuštění ke zkoušce způsobilosti skutečně vykonával, se může za účelem přístupu k regulovanému povolání advokáta v hostitelském členském státě domáhat, pod podmínkou úspěšného složení zkoušky způsobilosti, ustanovení směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001.
- 2) Směrnice 89/48, ve znění směrnice 2001/19, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby příslušné orgány hostitelského členského státu odmítly připustit osobu, která se nachází v takové situaci, jako je situace žalobce v původním řízení, ke zkoušce způsobilosti pro výkon povolání advokáta, neexistuje-li důkaz o absolvování praxe vyžadované právní úpravou tohoto členského státu.

(¹) Úř. věst. C 141, 20.06.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerechtshof — Rakousko) — Ilonka Sayn-Wittgenstein v. Landeshauptmann von Wien

(Věc C-208/09) (¹)

(„Evropské občanství — Svoboda pohybovat se a pobývat v členských státech — Zákon členského státu o zrušení šlechtictví v tomto státě, který má právní sílu ústavního zákona — Příjmení dospělé osoby, státního příslušníka uvedeného členského státu, získané osvojením v jiném členském státě, ve kterém má bydliště — Šlechtický titul a šlechtický přídomek tvořící součást příjmení — Zápis do matriky provedený orgány prvního členského státu — Oprava zápisu provedená bez návrhu — Odnětí šlechtického titulu a přídomku“)

(2011/C 63/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Žalovaný: Landeshauptmann von Wien

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerichtshof — Výklad článku 18 ES — Ústavní zákon členského státu, jehož předmětem je zrušení šlechtictví v tomto státě a který svým státním příslušníkům zakazuje používat zahraniční šlechtické tituly — Odmítnutí orgánů tohoto členského státu zapsat do matriky šlechtický titul a šlechtický přídomek, které jsou součástí příjmení, jež dospělý příslušník tohoto státu nabyl v jiném členském státě, ve kterém pobývá, v důsledku osvojení státním příslušníkem posledně uvedeného státu

Výrok

Článek 21 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby orgány členského státu mohly za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci, odmítnout uznat všechny prvky příjmení státního příslušníka tohoto státu, tak jak bylo určeno v druhém členském státě, kde má uvedený státní příslušník bydliště, při jeho osvojení v dospělém věku státním příslušníkem tohoto druhého členského státu, pokud toto příjmení obsahuje šlechtický titul, který v prvně uvedeném členském státě není přípustný na základě jeho ústavního práva, pokud jsou opatření přijatá těmito orgány v takovém kontextu odůvodněna důvody veřejného pořádku, tedy jsou nezbytná pro ochranu zájmů, které mají zaručit a jsou přiměřená legitimně sledovanému cíli.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Markkinaoikeus — Finsko) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, dříve Suomen Terveystalo Oyj v. Oulun kaupunki

(Věc C-215/09) (¹)

(„Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18/ES — Smíšená smlouva — Smlouva uzavřená mezi zadavatelem a soukromou společností, která je na něm nezávislá — Vytvoření společného podniku s rovnou účastí poskytujícího zdravotnické služby — Závazek partnerů nakupovat od společného podniku po dobu přechodného období čtyř let zdravotnické služby, které musí poskytovat svým zaměstnancům“)

(2011/C 63/07)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Markkinaoikeus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, dříve Suomen Terveystalo Oyj

Žalovaná: Oulun kaupunki

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Markkinaoikeus — Výklad čl. 1 odst. 2 písm. a) a d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114) — Smlouva mezi obcí a nezávislou soukromou společností stanovící založení společného podniku, ve kterém budou mít stejný podíl a na který převedou své příslušné činnosti v oblasti zdraví a příznivých pracovních podmínek — Smlouva, kterou se obec a soukromá společnost zaváží přijímat pro své zaměstnance během přechodného období od nového společného podniku služby v oblasti zdraví a příznivých pracovních podmínek

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládána v tom smyslu, že pokud veřejný zadavatel uzavře se soukromou společností, která je na něm nezávislá, smlouvu o vytvoření společného podniku ve formě akciové společnosti, jejímž cílem je poskytování služeb v oblasti zdraví a příznivých pracovních podmínek, zadání zakázky uvedeným zadavatelem, která se týká služeb určených jeho zaměstnancům, jejíž hodnota přesahuje prahovou hodnotu stanovenou uvedenou směrnicí a která je oddělitelná od smlouvy zakládající uvedenou společnost, se musí uskutečnit v souladu s ustanoveními uvedené směrnice, která jsou použitelná na služby spadající do přílohy II B.

(¹) Úř. věst. C 193, 15.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeidshof te Brussel — Belgie) — Omalet NV v. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Věc C-245/09) (¹)

(„Volný pohyb služeb — Článek 49 ES — Podnikatel usazený v členském státě — Využívání subdodavatelů usazených ve stejném členském státě — Zcela vnitrostátní situace — Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2011/C 63/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidshof te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Omalet NV

Žalovaná: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeidshof te Brussel — Výklad článku 49 ES — Právní předpisy v sociální oblasti — Podnikatel usazený v Belgii, který využívá služeb subdodavatelů usazených ve stejném členském státě, kteří nejsou registrováni u vnitrostátních orgánů — Otázka použití článku 49 ES

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím arbeidshof te Brussel (Belgie) ze dne 25. června 2009 je nepřijatelná.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Haarlem — Nizozemsko) — Premis Medical BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

(Věc C-273/09) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 729/2004 — Zařazení zboží „pojízdné chodítko“ do kombinované nomenklatury — Položka 9021 — Položka 8716 — Oprava — Platnost“)

(2011/C 63/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobce: Premis Medical BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) — Výklad nařízení Komise (ES) č. 729/2004 ze dne 15. dubna 2004 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 113, s. 5) — Ortopedické pomůcky a přístroje nebo prostředky ke kompenzování následků nějaké vady nebo neschopnosti ve smyslu položky 9021 kombinované nomenklatury — Pojízdná chodítka (rollatory) pro pomoc osobám, které mají omezenou pohyblivost

Výrok

Nařízení Komise (ES) č. 729/2004 ze dne 15. dubna 2004 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury, ve znění vyplývajícím z opravy zveřejněné dne 7. května 2004, je neplatné v rozsahu, v němž provedená oprava zaprvé rozšiřuje působnost

původního nařízení na pojízdná chodítka, která sestávají z trubkovitého hliníkového rámu na čtyřech kolech, z nichž přední dvě jsou otočná, jsou opatřena rukojeťmi a brzdami a navržena tak, aby pomáhala osobám, které mají obtíže při chůzi, a zadruhé zařazuje uvedená pojízdná chodítka do podpoložky 8716 80 00 kombinované nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland), Edinburgh — Spojené království) — The Commissioner for Her Majesty's Revenue & Customs v. RBS Deutschland Holdings GmbH

(Věc C-277/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet daně — Nákup motorových vozidel a používání pro účely leasingu — Rozdíly mezi daňovými systémy dvou členských států — Zásada zákazu zneužití“)

(2011/C 63/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Commissioner for Her Majesty's Revenue Customs

Žalovaná: RBS Deutschland Holdings GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Výklad čl. 17 odst. 3 písm. a) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Operace prováděné s jediným záměrem získat daňové zvýhodnění — Leasing motorových vozidel ve Spojeném království poskytovaný německou dceřinnou společností banky se sídlem ve Spojeném království

Výrok

1) Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, musí být čl. 17 odst. 3 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně vykládán v tom smyslu, že členský stát není oprávněn zamítnout žádost osoby povinné k dani o odpočet daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu z koupe zboží uskutečněné v tomto členském státě, pokud bylo toto zboží použito pro účely leasingových plnění uskutečněných v jiném členském státě, z pouhého důvodu, že plnění uskutečněná na výstupu nevedla v druhém členském státě k platbě daně z přidané hodnoty.

2) Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, kdy se společnost se sídlem v jednom členském státě rozhodne poskytovat prostřednictvím své dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě leasing zboží třetí společnosti se sídlem v prvním členském státě s cílem zamezit tomu, aby musela být z úhrad za tato plnění odvedena daň z přidané hodnoty, přičemž tato plnění jsou v prvním členském státě kvalifikována jako poskytování služeb pronájmu uskutečněná ve druhém členském státě a ve druhém členském státě jako dodání zboží uskutečněná v prvním členském státě, nebrání zásada zákazu zneužití tomu, aby byl uplatněn nárok na odpočet daně z přidané hodnoty uznanému v čl. 17 odst. 3 písm. a) směrnice 77/388.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-304/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpory ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze — Navrácení podpory“)

(2011/C 63/11)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, E. Righini a V. Di Bucci, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a P. Gentili, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě opatření nezbytných k dosažení souladu s články 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise 2006/261/ES ze dne 16. března 2005 o režimu podpor č. C 8/2004 (ex NN 164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze [oznámeno pod číslem K(2005) 591] (Úř. věst. L 94, s. 42).

Výrok

1) Italská republika tím, že nepřijala ve stanovených lhůtách všechna opatření nezbytná pro zrušení režimu podpor, který byl prohlášen za protiprávní a neslučitelný se společným trhem rozhodnutím Komise 2006/261/ES ze dne 16. března 2005 o režimu podpor č. C 8/2004 (ex NN 164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze [oznámeno pod číslem K(2005) 591], a pro zajištění navrácení podpor poskytnutých na základě uvedeného režimu ze strany příjemců, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 3 tohoto rozhodnutí.

2) *Italské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Rakousko) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH v. Landeshauptmann von Wien

(Věc C-338/09) (¹)

(„Volný pohyb služeb — Svoboda usazování — Pravidla hospodářské soutěže — Kabotážní doprava — Vnitrostátní linková autobusová osobní doprava — Žádost o provozování linkové dopravy — Koncese — Povolení — Podmínky — Požadavek sídla nebo stálého usazení na vnitrostátním území — Snížení příjmů ohrožující výnosnost provozování již povolené linkové dopravy“)

(2011/C 63/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Žalovaný: Landeshauptmann von Wien

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Výklad článku 49 a násl. ES, jakož i článku 81 a násl. ES — Právní předpis členského státu stanoví jako podmínku pro udělení povolení k provozu osobní linkové dopravy, že žadatel o povolení musí mít sídlo v tomto státě, a že nová linka nesmí ohrozit výnosnost podobné stávající dopravní linky

Výrok

1) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která vyžaduje jako podmínku pro udělení povolení k provozování městské linkové autobusové osobní dopravy, která pravidelně obsluhuje stanovené zastávky dle jízdního řádu, aby hospodářské subjekty žádající o povolení, které jsou usazeny v jiných členských státech, měly sídlo nebo byly jinak usazeny na území tohoto členského státu ještě před tím, než je jim toto povolení k provozování této linky uděleno. Naproti tomu článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví požadavek usazení, pokud se usazení vyžaduje po udělení tohoto povolení a před tím, než žadatel zahájí provozování uvedené linky.

2) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se povolení k provozu turistické autobusové linky zamítne z důvodu snížení výnosnosti konkurenčního podniku, kterému bylo povoleno provozovat linku na trase zcela nebo zčásti totožné s požadovanou trasou, a to pouze na základě tvrzení tohoto konkurenčního podniku.

(¹) Úř. věst. C 282, 21.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Maltská republika

(Věc C-351/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2000/60/ES — Články 8 a 15 — Stav vnitrozemských povrchových vod — Vypracování a zavádění programů pro monitorování stavu — Opomenutí — Předložení souhrnných zpráv k těmto programům pro monitorování stavu — Opomenutí“)

(2011/C 63/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán a K. Xuereb, zmocněnci)

Žalovaná: Maltská republika (zástupci: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech a Y. Rizzo, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 8 a 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275) — Povinnost zřídit a zajistit proveditelnost programů pro monitorování stavu povrchových vod — Povinnost předložit souhrnné zprávy o programech pro monitorování stavu povrchových vod

Výrok

1) Maltská republika tím, že zaprvé opomenula vypracovat a uvést v činnost programy pro monitorování stavu vnitrozemských povrchových vod v souladu s čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, a zadruhé opomenula předložit souhrnné zprávy o programech pro monitorování stavu vnitrozemských povrchových vod v souladu s čl. 15 odst. 2 této směrnice, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 8 a 15 uvedené směrnice.

2) *Maltské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany v. Ministerstvo kultury

(Věc C-393/09) (¹)

(„Duševní vlastnictví — Směrnice 91/250/EHS — Právní ochrana počítačových programů — Pojem „vyjádření počítačového programu v jakékoliv formě“ — Vztažení či nevztažení na grafické uživatelské rozhraní programu — Autorské právo — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Televizní vysílání grafického uživatelského rozhraní — Sdělování díla veřejnosti“)

(2011/C 63/14)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Žalované: Ministerstvo kultury

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 122, s. 42; Zvl. vyd. 17/01, s. 114), jakož i čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) — Vztažení či nevztažení pojmu „vyjádření počítačového programu v jakékoliv formě“ uvedeného v čl. 1 odst. 2 směrnice 91/250 na grafické uživatelské rozhraní

Výrok

1) *Grafické uživatelské rozhraní není formou vyjádření počítačového programu ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů, a nemůže se na něj vztahovat autorskoprávní ochrana počítačových programů podle této směrnice. Na takové rozhraní se však může vztahovat jakožto na dílo autorskoprávní ochrana podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, pokud je toto rozhraní vlastním duševním tvůrem autora.*

2) *Televizní vysílání grafického uživatelského rozhraní nepředstavuje sdělování autorského díla veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29.*

(¹) Úř. věst. C 11, 16.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Bogusław Juliusz Dankowski v. Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Věc C-438/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu — Poskytované služby — Osoba povinná k dani nezapsaná do registru DPH — Údaje povinně uváděné na faktuře pro účely DPH — Vnitrostátní daňové právní předpisy — Vyloučení nároku na odpočet na základě čl. 17 odst. 6 šesté směrnice o DPH“)

(2011/C 63/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bogusław Juliusz Dankowski

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad čl. 17 odst. 6 směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1, Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Slučitelnost tohoto ustanovení s vnitrostátními právními předpisy, které vylučují nárok na odpočet DPH zaplacené na vstupu za poskytnutou službu a vyplývající z faktury, kterou v rozporu s vnitrostátním právem vystavila osoba nezapsaná v registru plátců DPH

Výrok

1) Článek 18 odst. 1 písm. a) a čl. 22 odst. 3 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2006/18/ES ze dne 14. února 2006,

musí být vykládány v tom smyslu, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH odvedené za služby poskytnuté jinou osobou povinnou k dani, která není registrována k DPH, pokud příslušné faktury obsahují veškeré údaje požadované uvedeným čl. 22 odst. 3 písm. b), především pak údaje, které jsou nezbytné k identifikaci osoby, která uvedené faktury vystavila, a povahy poskytovaných služeb.

- 2) Článek 17 odst. 6 šesté směrnice 77/388/EHS, ve znění směrnice 2006/18, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které vylučují nárok na odpočet daně z přidané hodnoty zaplacené osobou povinnou k dani jiné osobě povinné k dani, která je poskytovatelem služeb, v případě, že posledně uvedená není pro účely této daně registrována.

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC) v. Administración General del Estado

(Věc C-488/09) (¹)

(„Úmluva TIR — Celní kodex Společenství — Přeprava uskutečněná na základě karnetu TIR — Záruční sdružení — Nesrovnalosti při vykládce — Určení místa porušení předpisů — Výběr dovozního cla“)

(2011/C 63/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Žalovaný: Administración General del Estado

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad čl. 221 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), a čl. 454 odst. 3 a článku 455 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3) — Přeprava uskutečněná na základě karnetu TIR — Porušení či nesrovnalosti — Místo — Řízení — Výběr a posteriori dovozních či vývozních cel

Výrok

- 1) Články 454 a 455 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud je domněnka, že k vybrání celního dluhu je příslušný členský stát, na jehož území bylo zjištěno porušení předpisů spáchané během přepravy TIR, vyvrácena rozsudkem určujícím, že k uvedenému porušení předpisů došlo na území jiného členského státu, stávají se celní orgány posledně uvedeného státu příslušnými k vybrání celního dluhu, za podmínky, že skutkové okolnosti porušení předpisů byly soudu předloženy ve lhůtě dvou let ode dne, kdy o nich bylo uvedeno záruční s družení pro území, na kterém bylo porušení zjištěno.

- 2) Článek 455 odst. 1 nařízení č. 2454/93 ve spojení s čl. 11 odst. 1 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR, podepsané dne 14. listopadu 1975 v Ženevě, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nemůže záruční sdružení uplatňovat promlčecí lhůtu stanovenou v uvedených ustanoveních, jestliže mu celní orgány členského státu, za jehož území je odpovědné, ve lhůtě jednoho roku od data, kdy byly uvedené orgány informovány o vykonatelném rozsudku určujícím jejich příslušnost, oznámily skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu, který bude muset sdružení zaplatit do výše, za kterou ručí.

(¹) Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Belgie) — v řízení týkajícím se RTL Belgium SA, dříve TVi SA.

(Věc C-517/09) (¹)

(„Směrnice 89/552/EHS — Služby televizního vysílání — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel — Pojem „vnitrostátní soud“ ve smyslu článku 267 SFEU — Nedostatek pravomoci Soudního dvora“)

(2011/C 63/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Kolegium Nejvyšší rady pro audiovizuální vysílání pro vydávání povolení a provádění kontroly)

Účastník původního řízení

RTL Belgium SA, dříve TVi SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgie) — Výklad čl. 1 písm. c) směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224) — Volné poskytování služeb — Služby televizního vysílání — Pojem „poskytovatel“ audiovizuálních služeb a „účinná kontrola výběru pořadů a jejich uspořádání“ — Pojem „vnitrostátní soud“ ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie

Výrok

Soudní dvůr nemá pravomoc rozhodnout o otázce, kterou mu položilo Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel svým rozhodnutím ze dne 3. prosince 2009.

(¹) Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Paris — Francie) — Ville de Lyon v. Caisse des dépôts et consignations

(Věc C-524/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/4/ES — Přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Nařízení (ES) č. 2216/2004 — Standardizovaný a bezpečný systém rejstříků — Přístup k údajům o transakcích ve věci povolenek na emise skleníkových plynů — Odepření zpřístupnění — Ústřední správce — Správci národních rejstříků — Důvěrná povaha údajů držených v rejstřících — Výjimky“)

(2011/C 63/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ville de Lyon

Žalovaný: Caisse des dépôts et consignations

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal administratif de Paris — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí (Úř. věst. L 41, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375) a směrnice Evropského parlamentu a Rady

2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631), jakož i článků 9 a 10 přílohy XVI nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o standardizovaném a bezpečném systému rejstříků podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 386, s. 1) — Přístup k informacím o obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Odepření přístupu k těmto informacím — Příslušnost hlavního správce a správce národního rejstříku — Důvěrná povaha informací uchovávaných v registrech a možnosti odchylek

Výrok

- 1) Na žádost o zpřístupnění údajů o transakcích, jako jsou údaje dotčené ve věci v původním řízení, které se týkají jmen držitelů převádějících a přijímajících účtů převodu povolenek na emise, povolenek nebo kjótských jednotek, kterých se tyto transakce týkají, jakož i data a hodiny uvedených transakcí, se vztahují výlučně zvláštní pravidla zpřístupnění veřejnosti a důvěrnosti obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění vyplývajícím ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004, jakož i pravidla obsažená v nařízení Komise (ES) č. 2216/2004 ze dne 21. prosince 2004 o standardizovaném a bezpečném systému rejstříků podle směrnice 2003/87 Evropského parlamentu a Rady a rozhodnutí 280/2004/ES Evropského parlamentu a Rady.
- 2) Údaje o transakcích, jako jsou údaje požadované ve věci v původním řízení veřejným samosprávním orgánem, který hodlá nově sjednat dohodu o hospodářském užívání, jsou důvěrnými údaji ve smyslu nařízení č. 2216/2004 a v souladu s články 9 a 10 tohoto nařízení, vykládanými ve spojení s body 11 a 12 přílohy XVI uvedeného nařízení, může široká veřejnost, nebyl-li udělen předchozí souhlas příslušných držitelů účtů, volně nahlížet do těchto údajů pouze ve veřejné oblasti webové stránky nezávislé evidence transakcí Společenství od 15. ledna pátého roku (X+5) následujícího po roce (X) dokončení transakcí týkajících se převodů povolenek na emise.
- 3) I když je pro účely provádění nařízení č. 2216/2004 ke zveřejnění údajů uvedených v bodě 12 přílohy XVI tohoto nařízení široké veřejnosti příslušný jedině ústřední správce, přísluší nicméně správci národního rejstříku, ke kterému je podána žádost o zpřístupnění takových údajů o transakcích, aby tuto žádost zamítl, jelikož, nebyl-li udělen předchozí souhlas příslušných držitelů účtů, je tento správce povinen zajistit důvěrnost uvedených údajů, pokud nemohou být legálně zpřístupněny široké veřejnosti ústředním správcem.

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — Lecson Elektromobile GmbH v. Hauptzollamt Dortmund

(Věc C-12/10) ⁽¹⁾

(„Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Třída XVII — Vozidla, letadla, plavidla a dopravní zařízení — Kapitola 87 — Vozidla, jiná než kolejová, jejich části, součásti a příslušenství — Čísla 8703 a 8713 — Elektrická vozidla se třemi nebo čtyřmi koly, která jsou určena pro přepravu jedné osoby, dosahují maximální rychlosti 6 až 15 km/h a jsou vybavena odděleným a nastavitelným sloupkem řízení, tzv. „elektromobily““)

(2011/C 63/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lecson Elektromobile GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Dortmund

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004 (Úř. věst. L 327, s. 1) — elektromobily se třemi nebo čtyřmi koly, které jsou určeny pro přepravu jedné osoby a které dosahují maximální rychlosti 6 až 15 km/h — Zařazení pod číslo 8713 nebo pod číslo 8703 kombinované nomenklatury?

Výrok

Číslo 8703 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004, musí být vykládáno v tom smyslu, že pod ně spadají taková vozidla, jako jsou vozidla dotčená v původním řízení, která mají tři nebo čtyři kola a jsou určena pro přepravu jedné osoby, nikoli však nutně invalidní osoby, jsou poháněna elektromotorem napájeným baterií, dosahují maximální rychlosti 6 až 15 km/h a jsou vybavena odděleným a nastavitelným sloupkem řízení, tzv. „elektromobily“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg, Lucemburk) — Lucemburské velkovévodství, Administration de l'enregistrement et des domaines v. Pierre Feltgen (správce konkurzní podstaty společnosti Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

(Věc C-116/10) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Osvobození — Článek 15 odst. 4 písm. a) a čl. 15 odst. 5 — Osvobození nájmu námořních lodí — Působnost“)

(2011/C 63/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství, Administration de l'enregistrement et des domaines

Žalovaný: Pierre Feltgen (správce konkurzní podstaty společnosti Bacino Charter Company SA), Bacino Charter Company SA

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Výklad čl. 15 odst. 4 písm. a) a čl. 15 odst. 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Osvobození nájmu námořních lodí — Osvobození podléhající podmínce, aby takové lodi byly určeny k plavbě na otevřeném moři a zajišťovaly přepravu cestujících za úplaty nebo byly využívány k obchodní či průmyslové činnosti nebo rybolovu

Výrok

Článek 15 odst. 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládán v tom smyslu, že se osvobození od daně z přidané hodnoty podle uvedeného ustanovení nevztahuje na poskytování služeb spočívajících v poskytování lodí s posádkou za úplaty k dispozici fyzickým osobám pro účely zábavních výletů na volné moře.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Česká republika(Věc C-276/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/118/ES — Ochrana podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2011/C 63/21)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán a L. Jelínek, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek a J. Jirkalová, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, s. 19) nebo jejich neoznámení ve stanovené lhůtě

Výrok

1) Česká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 12 této směrnice.

2) České republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif — Lucembursko) — Tankreederei I SA v. Directeur de l'administration des contributions directes

(Věc C-287/10) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb služeb — Volný pohyb kapitálu — Sleva na dani za investici — Poskytnutí podmíněné skutečným využitím investice v tuzemsku — Provozování lodí pro říční plavbu v jiných členských státech“)

(2011/C 63/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tankreederei I SA

Žalovaný: Directeur de l'administration des contributions directes

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal administratif de Luxembourg -Výklad článků 49 ES a 56 ES — Sleva na dani za investici — Právní úprava podmiňující takovou slevu tím, aby byla investice uskutečněna do zařízení nacházejícího v tuzemsku a byla na tomto území skutečně využívána — Společnost vykonávající činnost mezinárodní námořní dopravy usazená v Lucembursku, kde rovněž podléhá daní, která uskutecnila investici spočívající v nabytí majetku využívaného především mimo tuzemsko — Překážka volného pohybu služeb a volného pohybu kapitálu

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání ustanovení členského státu, podle kterého je podnik, který je usazen pouze v tomto členském státě, odepřen nárok na slevu na dani za investici jen z toho důvodu, že investiční majetek, na základě kterého je tato sleva požadována, je skutečně využíván na území jiného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Celle — Německo) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga v. Simone Pelz

(Věc C-491/10 PPU) ⁽¹⁾

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti — Rodičovská zodpovědnost — Právo péče o dítě — Únos dítěte — Článek 42 — Výkon rozhodnutí nařizujícího navrácení dítěte, které bylo vydáno příslušným (španělským) soudem — Pravomoc (německého) soudu výkonu zamítnout výkon uvedeného rozhodnutí v případě závažného porušení práv dítěte“)

(2011/C 63/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Celle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Žalovaná: Simone Pelz

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Celle — Výklad článku 42 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1) — Únos dítěte — Výkon rozhodnutí nařizujícího navrácení dítěte, které bylo vydáno příslušným (španělským) soudem — Pravomoc (německého) soudu výkonu zamítnout výkon uvedeného rozhodnutí v případě závažného porušení práv dítěte

Výrok

Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nemůže příslušný soud členského státu výkonu bránit výkonu osvědčeného rozhodnutí nařizujícího navrácení protiprávně přemístěného dítěte z důvodu, že soud členského státu původu, který dané rozhodnutí vydal, porušil článek 42 nařízení Rady č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 vykládaný v souladu s článkem 24 Listiny základních práv Evropské unie, neboť posouzení takového porušení spadá výhradně do pravomoci soudů členského státu původu.

(¹) Úř. věst. C 346, 18.12.2010

Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landessozialgericht Berlin — Německo) — Christel Reinke v. AOK Berlin

(Věc C-336/08) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Nevydání rozhodnutí ve věci“)

(2011/C 63/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landessozialgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Christel Reinke

Žalovaná: AOK Berlin

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landessozialgericht Berlin — Výklad článků 18, 49 a 50 ES, jakož i čl. 34 odst. 4 a 5 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83) — Náhrada zdravotních výdajů souvisejících s naléhavým ošetřením státního příslušníka jednoho členského státu v soukromém nemocničním zařízení jiného členského státu, které vyplývají z toho, že příslušná veřejná nemocnice odmítla z důvodu nedostatku kapacity poskytnout uvedené plnění — Vnitrostátní právní úprava příslušného členského státu, která vylučuje náhradu zdravotních výdajů, které vznikly v důsledku naléhavého

ošetření v soukromém nemocničním zařízení v jiném členském státě, ale která umožňuje náhradu uvedených výdajů vyúčtovaných soukromým nemocničním zařízením, které se nachází na vnitrostátním území

Výrok

Na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podanou rozhodnutím Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Německo) ze dne 27. června 2008 není třeba odpovídat.

(¹) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Meiningen — Německo) — Frank Scheffler v. Landkreis Wartburgkreis

(Věc C-334/09) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Směrnice 91/439/EHS — Vzájemné uznávání řidičských průkazů — Vzdání se řidičského oprávnění po dosažení horního limitu bodů za spáchání několika přestupků — Řidičský průkaz vydaný v jiném členském státě — Záporný lékařsko-psychologický znalecký posudek vypracovaný v členském státě bydliště po získání nového řidičského průkazu v jiném členském státě — Odnětí řidičského oprávnění na území prvního členského státu — Možnost, aby členský stát bydliště držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem uplatnil na tohoto držitele své vnitrostátní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského oprávnění — Podmínky — Výklad pojmu „chování následující po získání nového řidičského průkazu““)

(2011/C 63/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Meiningen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Frank Scheffler

Žalovaný: Landkreis Wartburgkreis

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Meiningen — Výklad čl. 1 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 a odst. 4 směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317) — Řidičský průkaz vydaný členským státem státnímu

(¹) Úř. věst. C 134, 22.5.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 27. října 2010 — REWE-Zentral AG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Věc C-22/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Clina — Starší slovní ochranná známka Společenství CLINAIR — Zamítnutí zápisu — Relativní důvod pro zamítnutí — Posouzení nebezpečí záměny — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b)“)

(2011/C 63/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: REWE-Zentral AG (zástupci: M. Kinkeldey a A. Bognár, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: R. Pethke, zmocněnec), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (zástupce: N. Lützenrath, Rechtsanwalt)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 11. listopadu 2009 (šestý senát) ve věci T-150/08, REWE-Zentral AG v. OHIM, kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost podanou proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. února 2008 zamítajícímu zápis slovního označení CLINA jakožto ochranné známky Společenství pro některé výrobky spadající do tříd 3 a 21, na základě vyhovění námitkám majitelky starší slovní ochranné známky Společenství „CLINAIR“ — Nebezpečí záměny mezi dvěma ochrannými známkami — Neprovedení celkového posouzení relevantních okolností v rámci přezkumu nebezpečí záměny — Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti REWE-Zentral AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Focșani — Rumunsko) — Frăsina Bejan v. Tudorel Mușat

(Věc C-102/10) ⁽¹⁾

(„Jednací řád — Článek 92 odst. 1, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 3 první a druhý pododstavec — Sbližování právních předpisů — Systém povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Dobrovolná smlouva o pojištění — Nepoužitelnost“)

(2011/C 63/28)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Focșani

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Frăsina Bejan

Žalovaný: Tudorel Mușat

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Judecătoria Focșani — Výklad článků 49 SFEU, 56 SFEU, 57 SFEU, čl. 59 prvního pododstavce SFEU, článku 169 SFEU a směrnice 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 8, s. 17; Zvl. vyd. 06/07, s. 3), směrnice 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (Úř. věst. L 228, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 346), směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288), směrnice 2005/14/ES ze dne 11. května 2005 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14) a směrnice 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 263, s. 11) — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Škody způsobené pojištěnými vozidly — Vnitrostátní právní předpisy obsahující ustanovení o vyloučení, která jsou pro spotřebitele nevýhodná — Podmínky pro vyloučení, které jdou nad rámec podmínek pro vyloučení stanovených ve směrnici — Možnost, aby vnitrostátní soud uplatnil neplatnost ustanovení o vyloučení z pojištěného rizika

Výrok

- 1) Systém povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel stanovený
 - směrnicí Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění,
 - druhou směrnicí Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel,
 - třetí směrnicí Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel,
 - směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS a

— směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května, kterou se mění směrnice Rady 72/166/EHS, 84/5/EHS, 88/357/EHS a 90/232/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel,

nebrání vnitrostátním právním předpisům, které stanovují, že pojistitel vyloučí z pojištění uzavřeného na základě smlouvy o dobrovolném pojištění motorového vozidla škodu způsobené tímto vozidlem, pokud jej řídí osoba pod vlivem alkoholu.

- 2) Systém povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel stanovený směrnicemi 72/166, 84/5, 90/232, 2000/26 a 2005/14 nebrání vnitrostátním právním předpisům, které neukládají pojistiteli, aby na základě smlouvy o dobrovolném pojištění motorového vozidla okamžitě nahradil škodu pojištěnci, který byl zraněn při nehodě a zajistil, aby osoba odpovědná za škodu mu nahradila částku vyplacenou tomuto pojištěnci za okolností, kdy se pojištění nevztahuje na riziko z důvodu ustanovení o vyloučení.
- 3) Vnitrostátní právní předpisy, které stanovují, že pojistitel vyloučí z pojištění uzavřeného na základě smlouvy o dobrovolném pojištění motorového vozidla škodu způsobené tímto vozidlem, pokud jej řídí osoba pod vlivem alkoholu, představují omezení jak svobody usazování, tak svobody poskytování služeb. Předkládajícímu soudu přísluší, aby přezkoumal, v jakém rozsahu může být nicméně toto omezení přípustné v rámci odchylných opatření výslovně uvedených ve SFEU nebo odůvodněných naléhavých důvodů obecného zájmu stanovených v judikatuře Soudního dvora.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Düsseldorf — Německo) — KMB Europe BV v. Hauptzollamt Duisburg

(Věc C-193/10) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — MP3 přehrávač (MP3 Media Player) — Číslo 8521 — Přístroje pro videofonní záznam nebo jeho reprodukci“)

(2011/C 63/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KMB Europe BV

Žalovaný: Hauptzollamt Duisburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Düsseldorf — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006 (Úř. věst. L 301, s. 1) — MP3 přehrávač (MP3 Media Player) — Přístroj s omezenou schopností reprodukce jednotlivých snímků nebo filmů, jehož hlavní funkce však spočívá v reprodukci zvuku — Zařazení pod číslo 8519 („Přístroje pro záznam a reprodukci zvuku“) nebo číslo 8521 („Přístroje pro videofonní záznam nebo jeho reprodukci“) kombinované nomenklatury

Výrok

Číslo 8521 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006, musí být vykládáno v tom smyslu, že toto číslo nezahrnuje takové přehrávače MP3 (MP3 Media Player), o jaké se jedná ve věci v původním řízení, o nichž předkládající soud uvádí, že hlavní funkcí charakteristickou pro všechny tyto přístroje je záznam a reprodukce zvuku.

(¹) Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 22. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL v. Fazenda Pública

(Věc C-199/10) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Články 56 ES a 58 ES — Zdanění dividend — Srážková daň — Vnitrostátní daňové právní předpisy stanovující osvobození dividend vyplacených společností usazeným v daném státě od daně“)

(2011/C 63/30)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Žalovaný: Fazenda Pública

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supremo Tribunal Administrativo — Slučitelnost vnitrostátních daňových právních předpisů týkajících se zdanění dividend vyplácených společnostmi-rezidentem společnosti-nerezidentu, která vlastní podíl nižší než 25 % na kapitálu vyplácející společnosti, s články 12 ES, 43 ES, 46 ES, 56 ES a čl. 58 odst. 3 ES (nyní články 18 SFEU, 49 SFEU, 63 SFEU a čl. 65 odst. 3 SFEU) a čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6; Zvl. vyd. 09/01, s. 147) — Zdanění srážkou ve výši 15 % stanovené ve smlouvě o zamezení dvojímu zdanění uzavřené mezi oběma dotčenými státy — Osvobození dividend vyplácených společnostem-rezidentům

Výrok

Články 56 ES a 58 ES musejí být vykládány v tom smyslu, že brání daňovému režimu vyplývajícemu ze smlouvy o zamezení dvojímu zdanění uzavřené mezi dvěma členskými státy, který stanoví srážku ve výši 15 % z dividend vyplácených společností usazenou v jednom členském státě společnosti usazené ve druhém členském státě, zatímco vnitrostátní právní úprava prvního členského státu osvobozuje od této srážky dividendy vyplácené společnosti-rezidentu. Jinak by tomu mohlo být pouze tehdy, pokud by srážková daň mohla být započtena na daň dlužnou v druhém členském státě do výše rozdílu v zacházení. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda k takové neutralizaci rozdílného zacházení dojde na základě použití všech ustanovení smlouvy o zamezení dvojímu zdanění a předcházení daňovým únikům v oblasti daně z příjmu, uzavřené dne 26. října 1993 mezi Portugalskou republikou a Španělským královstvím.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Dolj — Rumunsko) — Adrian Băilă v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Věc C-377/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Chybějící vztah k realitě nebo předmětu sporu — Nepřípustnost“)

(2011/C 63/31)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Dolj

Účastníci původního řízení

Žalobce: Adrian Băilă

Žalovaní: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunalul Dolj — Registrace ojetých vozidel dříve registrovaných v jiných členských státech — Ekologická daň uvalená na motorová vozidla při jejich první registraci v určitém členském státě — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy s článkem 110 SFEU — Dočasná výjimka pro vozidla s určitými vlastnostmi

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Tribunalul Dolj ze dne 9. června 2010 je zjevně nepřipustná.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău — Rumunsko) — SC DRA SPEED SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-439/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Chybějící popis skutkových okolností — Nepřípustnost“)

(2011/C 63/32)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC DRA SPEED SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Curtea de Apel Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Registrace ojetých vozidel dříve registrovaných v jiných členských státech — Ekologická daň uvalená na motorová vozidla při jejich první registraci v určitém členském státě — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy s článkem 110 SFEU — Diskriminace v porovnání s ojetými vozidly již registrovanými na území uvedeného členského státu, která při následném prodeji a nové registraci zmíněné dani nepodléhají

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Curtea de Apel Bacău ze dne 1. září 2010 je zjevně nepřipustná.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău — Rumunsko) — SC SEMTEX SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-440/10) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Chybějící popis skutkových okolností — Nepřípustnost“)

(2011/C 63/33)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC SEMTEX SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Curtea de Apel Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Registrace ojetých vozidel dříve registrovaných v jiných členských státech — Ekologická daň uvalená na motorová vozidla při jejich první registraci v určitém členském státě — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy s článkem 110 SFEU — Diskriminace v porovnání s ojetými vozidly již registrovanými na území uvedeného členského státu, která při následném prodeji a nové registraci zmíněné dani nepodléhají

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Curtea de Apel Bacău ze dne 1. září 2010 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Bacău — Rumunsko) — Ioan Anghel v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-441/10) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Chybějící popis skutkových okolností — Nepřípustnost“)

(2011/C 63/34)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ioan Anghel

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Curtea de Apel Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Registrace ojetých vozidel dříve registrovaných v jiných členských státech — Ekologická daň uvalená na motorová vozidla při jejich první registraci v určitém členském státě — Slučitelnost vnitrostátní právní úpravy s článkem 110 SFEU — Diskriminace v porovnání s ojetými vozidly již registrovanými na území uvedeného členského státu, která při následném prodeji a nové registraci zmíněné dani nepodléhají

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Curtea de Apel Bacău ze dne 1. září 2010 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Žádost o výklad rozsudku Soudu ze dne 17. května 1990, Barber (C-262/88) podaná dne 26. května 2010 Manuelem Enriquem Peinado Guitartem

(Věc C-262/88 INT)

(2011/C 63/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Manuel Enrique Peinado Guitart

Usnesením ze dne 17. prosince 2010 Soudní dvůr (sedmý senát) odmítl žádost o výklad jako nepřipustnou.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2010 Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS v. Evropská komise

(Věc C-549/10 P)

(2011/C 63/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS (zástupci: O. W. Brouwer, advocaat, A. J. Ryan, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu, jak je navrhováno v kasačním opravném prostředku;
- přijmout konečné rozhodnutí ve věci a zrušit rozhodnutí, nebo každopádně snížit výši pokuty, nebo podpůrně pro případ, že Soudní dvůr sám ve věci nerozhodne, vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí v souladu s rozsudkem Soudního dvora a
- pokud o nákladech řízení nebude rozhodnuto později, uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu ze dne 9. září 2010 ve věci T-155/06, Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS v. Evropská komise (dále jen „rozsudek“), kterým se zamítá žaloba podaná účastnicemi řízení podávajícími kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) proti rozhodnutí Evropské komise, kterým bylo určeno, že jednání navrhovatelek mohlo způsobit uzavření trhu s odběrními automaty RVM (reverse vending machines).

Navrhovatelky tvrdí, že je třeba, aby Soudní dvůr Evropské unie rozsudek zrušil, jelikož se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušení procesních náležitostí, když rozhodl, že chování navrhovatelek mohlo způsobit uzavření trhu s odběrními automaty RVM. V této souvislosti navrhovatelky uplatnily následující důvody kasačního opravného prostředku:

- i) nesprávné právní posouzení v rámci přezkumu provedeného Tribunálem, když posuzoval zjištění Evropské komise týkající se protisoutěžního záměru spočívajícího v uzavření trhu: tím, že po Evropské komisi pouze požadoval, aby nezatajovala dokumenty, Tribunál implicitně popřel, že by musel provádět podrobný přezkum rozhodnutí Evropské komise, kterým se provádí článek 82 ES (nyní článek 102 SFEU), a nesplnil požadavky částečného přezkumu za účelem ověření, zda se Komise opírala o důkazy, které jsou přesné, věrohodné, soudržné, úplné a které mohou odůvodnit závěry, které na jejich základě byly učiněny;
- ii) nesprávné právní posouzení a neposkytnutí dostatečného a patřičného odůvodnění, pokud jde o podíl na celkové poptávce, na který se musely dohody vztahovat, aby byly využívající: rozsudek pouze užívá nedefinované a nepodložené pojmy k popisu podílu na poptávce, kterého se uzavření týkalo, zatímco měl požadovat, aby bylo jasné prokázáno, že uzavření týkající se určitého podílu na poptávce bylo zneužívající povahy, a měl v tomto ohledu poskytnout dostatečné a patřičné odůvodnění;

- iii) porušení procesních náležitostí a nesprávné právní posouzení v rámci přezkumu slev se zpětnými účinky: Tribunál nesprávně vyložil, a v důsledku toho nepřihlédl správným způsobem k argumentům navrhovatelek týkajícím se slev se zpětnými účinky. Tribunál se dále dopustil nesprávného právního posouzení tím, že po Evropské komisi nepožadoval, aby prokázala, že slevy se zpětnými účinky uplatňované navrhovatelkami vedly k účtování cen pod úrovní nákladů;
- iv) nesprávné právní posouzení a nedostatečné odůvodnění při určení, zda lze dohody, v nichž jsou navrhovatelky zmiňované jako upřednostnění, hlavní a prvořadí dodavatelé, kvalifikovat jako výhradní dohody, jakož i v důsledku toho, že poté, co zamítl argumenty navrhovatelek v tom smyslu, že by měl v rámci svého posouzení Tribunál přihlédnout k tomu, zda byly dané dohody závaznými dohodami o výhradním odběru podle vnitrostátního práva, neposoudil a nedoložil, zda všechny dotčené dohody obsahovaly pobídky k výhradnímu odběru od navrhovatelek; a

- v) nesprávné právní posouzení v rámci přezkumu pokuty v souvislosti s výkladem a uplatněním zásady rovného zacházení: Tribunál správně neuplatnil zásadu rovného zacházení, jelikož neposoudil, zda se celková úroveň pokut zvýšila, když rozhodl, že pokuta uložená navrhovatelkám nebyla diskriminační.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-562/10)

(2011/C 63/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. W. Bulst a I. Rogalski, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika tím, že

- 1) přiznává nárok na dávku ve stavu odkázanosti (Pflegegeld) podle znění § 34 odst. 1 bodu 1 SGB XI v případě přechodného pobytu osoby odkázané na péči v jiném členském státě EU pouze na dobu nejvýše šesti týdnů,
- 2) nestanoví pro pečovatelské služby, které využívala osoba odkázaná na péči během přechodného pobytu v jiném členském státě EU a které byly zabezpečeny poskytovatelem služeb usazeným v jiném členském státě EU, náhradu nákladů ve výši věcných dávek (Sachleistungen) poskytnutých v Německu, resp. ji prostřednictvím § 34 odst. 1 vylučuje,

- 3) neuhrazuje náklady spojené s pronájmem zdravotnických pomůcek během přechodného pobytu osoby odkázané na opatrování v jiném členském státě EU, resp. vylučuje náhradu nákladů prostřednictvím § 34 odst. 1 bodu 1 SGB XI i tehdy, jestliže jsou v Německu nahrazeny a náhrada nemá za následek zdvojení anebo jiné zvýšení dávek poskytovaných v Německu,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 56 SFEU,

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby je německá právní úprava pojištění pro případ odkázanosti (Pflegeversicherung), podle které osoby odkázané na péči, které pobírají v Německu dávky zákonného (sociálního) pojištění pro případ odkázanosti, nemají nárok na tyto dávky ve stejném rozsahu, pokud se dočasně usadí v jiném členském státě, a v tomto státě využívají (chtějí využít) služeb souvisejících s opatrováním nebo pobírají dávky ve stavu odkázanosti. Pro přechodný pobyt v jiném členském státě EU sporné předpisy o službách souvisejících s opatrováním stanoví podstatně nižší plnění v případě dávek ve stavu odkázanosti a zdravotnických pomůcek, než je tomu v případě opatrování v Německu.

Komise se domnívá, že sporné předpisy nejsou slučitelné s článkem 56 SFEU, neboť značně ztěžují využívání služeb souvisejících s opatrováním v jiném členském státě EU a tento stav není odůvodněný naléhavými důvody všeobecného zájmu, resp. není nutný. Služby související s opatrováním jakož i pronájem pečovatelských pomůcek jsou služby poskytované za protihodnotu a tudíž představují službu ve smyslu článku 56 SFEU. Patří tedy do působnosti ustanovení o volném pohybu služeb. Soudní dvůr ve své judikatuře týkající se náhrady nákladů na ošetření vynaložených v jiném členském státě EU zdůraznil, že členské státy musejí při výkonu své pravomoci upravovat systémy sociálního zabezpečení a respektovat právo Společenství. Skutečnost, že právní úprava patří do oblasti sociálního zabezpečení, proto nevylučuje uplatnění článku 56 SFEU.

Ve vztahu k předpisům týkajících se dávek ve stavu odkázanosti spočívá (diskriminační) omezení v tom, že nárok na dávku ve stavu odkázanosti u pojištěnce, který se zdržuje v cizině, existuje nejvýše šest týdnů. Tím je pro osobu odkázanou na péči ztěženo využívání služeb souvisejících s opatrováním v cizině po uplynutí tohoto období.

Pokud jde o právní úpravu věcných dávek, spočívá (diskriminační) omezení v tom, že nestanovuje náhradu nákladů za služby související s opatrováním, které využívala osoba odkázaná na péči s přechodným pobytem v jiném členském státě EU a které byly poskytnuty poskytovatelem služeb usazeným v

jiném členském státě EU, resp. tuto náhradu vylučuje. Skutečnost, že ani v tuzemsku nejsou hrazeny náklady za služby zabezpečované organizacemi, se kterými nemá pojišťovna uzavřenou smlouvu, jak namítá spolková vláda, nevede k jinému závěru. V Německu totiž existuje velké množství poskytovatelů, kteří takovou smlouvu uzavřeli. Podle informací Komise naproti tomu v jiném členském státě EU žádný takový poskytovatel neexistuje. V tomto směru je pro pojištěnce (resp. pro osoby odkázané na péči) v zásadě vyloučeno využívání služeb souvisejících s opatrováním podle sociálního pojištění v jiném členském státě, zatímco v Německu — i když nikoli v případě každého poskytovatele — je to možné.

Konečně spočívá ve vztahu k právní úpravě poskytování zdravotnických pomůcek (diskriminační) omezení v tom, že náklady na nájem (a užívání) takových pomůcek v jiném členském státě EU se nenahrazují ani v případech, kdy se tyto osoby v souvislosti s péčí nacházejí v Německu.

Podle ustálené judikatury Soudního dvora vyžaduje volný pohyb služeb zaručený v článku 56 SFEU nejen odstranění jakékoli diskriminace poskytovatele služeb na základě státní příslušnosti, ale též zrušení všech omezení — i když platí bez rozdílu jak pro domácí poskytovatele tak i pro poskytovatele z jiných členských států — pokud jsou způsobilé narušit nebo omezit činnost poskytovatele služeb, který je usazený v jiném členském státě, kde legálně poskytuje podobné služby.

Důvody uvedené spolkovou vládou — ochrana veřejného zdraví a finanční rovnováhy systému pojištění pro případ odkázanosti — nejsou způsobilé odůvodnit existující omezení volného pohybu služeb.

Zprvce překračují omezující předpisy významně rámec toho, co se na ochranu kvality sporných služeb nebo na ochranu zdraví jeví jako nevyhnutelné. Náhrada nákladů vynaložených v jiném členském státě EU je v zásadě a nezávisle na jakémkoli zkoumání kvality vyloučena. Z tohoto důvodu nebudou náklady nahrazeny ani tehdy, pokud je zaručena dostatečná kvalita služeb souvisejících s opatrováním a pokud je vyloučeno ohrožení zdraví osoby odkázané na péči.

Zadruhé německé právní předpisy, které vylučují náhradu nákladů vynaložených v zahraničí a v každém případě přiznávají výrazně nižší částku, než je plnění vyplácené v Německu, nejsou pro vyloučení značného ohrožení finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení nezbytné. Náklady vynaložené při využívání služeb souvisejících s opatrováním v zahraničí musejí být — za účelem zabránění omezení volného pohybu služeb — konečně nahrazeny pouze ve výši, ve které byly nahrazeny i v Německu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. prosince 2010 Italskou republikou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 13. září 2010 ve spojených věcech T-166/07 a T-285/07, Italská republika v. Evropská komise

(Věc C-566/10 P)

(2011/C 63/38)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, a P. Gentili, avvocato dello Stato)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Litevská republika a Řecká republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit v souladu s články 56, 58 a 61 Statutu Soudního dvora Evropské unie rozsudek vydaný Tribunálem Evropské unie dne 13. září 2010 ve spojených věcech T-166/07 a T-258/07 o žalobách podaných Italskou republikou na neplatnost:

- 1) oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/94/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných na přijetí na 125 míst administrátorů (AD5) v oblasti informací, komunikací a médií;
- 2) oznámení o výběrovém řízení EPSO/AST/37/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných na přijetí na 110 míst asistentů (AST3) v oblasti komunikací a informací,

obě zveřejněná v anglickém, francouzském a německém jazyce v *Úředním věstníku Evropských Společenství* dne 28. února 2007, č. C 45A;

- 3) oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/95/07 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných na přijetí na 20 míst administrátorů (AD5) v oblasti informací (knihovna/dokumentace),

zveřejněné pouze v anglickém, francouzském a německém jazyce v *Úředním věstníku Evropských Společenství* dne 8. května 2007, č. C 103;

— rozhodnout o žalobě a zrušit výše uvedená oznámení o výběrovém řízení;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel se opírá o sedm důvodů kasačního opravného prostředku.

Prvním důvodem kasačního opravného prostředku tvrdí, že napadený rozsudek porušuje systém pravomocí pro určení jazyků, které se mají použít, vyplývající z článku 342 SFEU ve spojení s článkem 6 nařízení Rady č. 1 o užívání jazyků (1). Článkem 6 nařízení č. 1/58 Komise svěřila orgánům pravomoc

stanovit v jejich vnitřních předpisech jaké jazyky se budou v konkrétních případech používat. Nicméně Tribunál protiprávně rozhodl, že Komise může určit některé aspekty svých pravidel o užívání jazyků i v souvislosti s pouhými oznámeními o výběrovém řízení.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku směřuje proti argumentům, kterými Tribunál zamítl výtku uvádějící porušení článků 1, 4 a 5 nařízení č. 1/58. Navrhovatelka napadá v několika ohledech argument, že oznámení o výběrovém řízení nepředstavují dokument obecného dosahu ve smyslu článku 4 nařízení, a nejsou proto pokryta obecnými pravidly o užívání jazyků stanovenými nařízením. Podle názoru navrhovatelky argument Tribunálu nepřímo vyvrací též některé aspekty Služebního řádu.

Třetím důvodem kasačního opravného prostředku se kritizuje část napadeného rozsudku, ve které Tribunál s odkazem na plné zveřejnění dotčených oznámení o výběrovém řízení pouze ve třech jazycích nesouhlasil s tím, že došlo k porušení zásady zákazu diskriminace stanovené článkem 12 ES (není článek 18 SFEU) a zásady mnohojazyčnosti stanovené v článku 22 Listiny základních svobod Evropské unie, čl. 6 odst. 3 EU, článku 5 nařízení č. 1/58 a čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III Služebního řádu. Podle názoru navrhovatelky nemohlo v rozporu s názorem Tribunálu následné zveřejnění shrnutí oznámení ve všech jazycích s odkazem na plné zveřejnění oznámení ve francouzštině, němčině a angličtině zabránit tomu, aby došlo k diskriminaci v neprospěch uchazečů s jinými než uvedenými jazyky. Zohledněním následných zveřejnění oznámení Tribunál především porušil článek 263 SFEU v rozsahu, v němž legalita aktu, který má přezkoumat, se má posoudit jen s ohledem na znění aktu v době jeho přijetí a pozdější faktory nemohou být zohledněny.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku se týká nezákonnosti volby pouze tří jazyků jako „druhého jazyka“ pro výběrové řízení. Odůvodnění Tribunálu, které vychází ze závěru, že nešlo o diskriminaci a že volby Komise nebyly nesoudržné, porušilo mimo jiné řadu ustanovení (články 1 a 6 nařízení č. 1/58, čl. 1 d odst. 1 a 6, čl. 27 odst. 2 a čl. 28 písm. f) Služebního řádu), které stanoví zásadu mnohojazyčnosti též v rámci orgánů Evropské unie. V rozporu se závěrem Tribunálu navrhovatelka nenesla důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že nemohou být uplatněny žádné výjimky, ale v této souvislosti měla uvést důvody své volby Komise.

Pátým důvodem kasačního opravného prostředku se uvádí, že Tribunál pochybil, když odmítl tvrzení, že tím, že nebylo akceptováno, že ustálená praxe Komise ve věcech výběrových řízení mohla na straně případných uchazečů zakládat legitimní očekávání, pokud jde o určitá pravidla upravující výběrové řízení, byla porušena zásada legitimního očekávání.

Šestým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že Tribunál určením, že správa nebyla povinna odůvodnit v napadených oznámeních o výběrovém řízení výběr třech použitých jazyků, porušil druhý pododstavec článku 296 SFEU, který stanoví, že všechny právní akty musí uvádět důvody, ze kterých vychází.

Nakonec sedmý důvod kasačního opravného prostředku uvádí porušení formálních předpisů týkajících se povahy a účelu oznámení o výběrových řízeních, zejména čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 28 písm. f) a čl. 27 odst. 2 Služebního řádu. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že dospěl k závěru, že není věcí pouze výběrové komise posoudit jazykové znalosti kandidátů, protože orgán, který vydává oznámení o výběrovém řízení může jako předběžné opatření vykonat předběžný výběr dotčených osob na základě čistě jazykových kritérií.

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. s. 59)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour constitutionnelle (Belgie) dne 3. prosince 2010 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL v. Vláda regionu Brusel — hlavní město

(Věc C-567/10)

(2011/C 63/39)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobci: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

Žalovaná: Vláda regionu Brusel — hlavní město

Předběžné otázky

- 1) Je třeba definici „plánů a programů“ v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (¹) vykládat v tom smyslu, že z oblasti působnosti této směrnice je vyloučen postup celkového nebo částečného zrušení takového plánu, jako je zvláštní plán na využívání půdy upravený v článcích 58 až 63 bruselského kodexu územního rozvoje?
- 2) Je třeba slovo „vyžadovaný“, které se objevuje v čl. 2 písm. a) stejné směrnice chápat tak, že z definice „plánů a programů“ jsou vyňaty takové plány, které jsou sice upraveny právními předpisy, ale jejichž přijetí není povinné, jako jsou zvláštní plány na využívání půdy upravené článkem 40 bruselského kodexu územního rozvoje?

(¹) Úř. věst. L 197, s. 30.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2010 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-570/10)

(2011/C 63/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Yerrell a M. Mac Aodha, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/68/ES ze dne 24. září 2008 o pozemní přepravě nebezpečných věcí (¹) nebo v každém případě tím, že o nich Komisi neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 10 této směrnice;

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 30. června 2009.

(¹) Úř. věst. L 260, s. 13.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-601/10)

(2011/C 63/41)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a D. Kukovec)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Řecká republika tím, že za použití vyjednávacího řízení bez předchozího vyhlášení zakázky udělila veřejné zakázky, jejichž předmětem jsou dodatečné služby katastrální evidence a územního plánování, které nebyly uvedeny v původní smlouvě obcí Vasiliki, Kassandra, Egnatia a Arethousa, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 a čl. 11 odst. 3 směrnice 92/50/EHS (¹), jakož i článku 20 a čl. 31 odst. 4 směrnice 2004/18/ES (²);

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že vzhledem k tomu, že 1) výše uvedené obce coby místní samosprávné celky spadají pod pojem zadavatel ve smyslu čl. 1 písm. b) směrnice 92/50/EHS a čl. 1 odst. 9 směrnice 2004/18/ES, 2) že se jedná o zakázky sjednané úplatnou smlouvou na služby územního plánování (článek 8, ve spojení s přílohou IA, bodem 12 směrnice 92/50/EHS, a článek 20, ve spojení s přílohou IIA, bodem 12 směrnice 2004/18/ES) a 3) že odhadovaná hodnota každé kritizované zakázky překračuje prahové hodnoty stanovené v článku 7 směrnice 92/50/EHS a v článku 7 směrnice 2004/18/ES, sporné zakázky spadají do působnosti těchto směrnic.

i) Porušení článku 8 a čl. 11 odst. 3 směrnice 92/50/EHS

Pokud jde o sporné zakázky na dodatečné služby udělené obci Kassandra, Komise poukazuje na to, že zadavatel zvolil přímé udělení bez předchozího zveřejnění vyhlášení zakázky, přestože nebyly splněny podmínky stanovené v článku 8 a čl. 11 odst. 3 písm. e) směrnice 92/50/EHS, které umožňují využít tohoto výjimečného řízení a uplatní se na dotčené zakázky. Zejména žádná ze sporných zakázek na dodatečné služby nesplňuje podmínku existence nepředvídané události. Podpůrně Komise zdůrazňuje, že i kdyby podmínky stanovené ve výjimečných ustanoveních čl. 11 odst. 3 písm. e) směrnice 92/50/EHS byly splněny, hodnota zakázek zadáných na dodatečné služby překračuje práh 50 % částky původní zakázky stanovený směrnicí.

ii) Porušení článku 20 a čl. 31 odst. 4 směrnice 2004/18/ES

Pokud jde o sporné zakázky na dodatečné služby udělené obcemi Vasiliki, Egnatia a Arethousa, Komise poukazuje na to, že zadavatelé zvolili přímé udělení zakázky bez předchozího zveřejnění oznámení o zakázce, přestože nebyly splněny podmínky stanovené článkem 20 a čl. 31 odst. 4 písm. a) směrnice 2004/18/ES, které umožňují využít tohoto výjimečného řízení a uplatní se na dotčené zakázky. Zejména žádná ze sporných zakázek na dodatečné služby nesplňuje podmínku existence nepředvídané okolnosti. Podpůrně Komise zdůrazňuje, že i kdyby podmínky stanovené ve výjimečných ustanoveních čl. 31 odst. 4 písm. a) směrnice 2004/18/ES byly splněny, hodnota zakázek zadáných na dodatečné služby překračuje práh 50 % částky původní zakázky stanovený směrnicí.

Pokud jde o tvrzení Řecké republiky, že řízení zvolené pro udělení kritizovaných zakázek bylo v souladu s vnitrostátní právní úpravou platnou v tehdejší době, Komise podotýká, že zvolené řízení bylo v rozporu se směrnicí 92/50/EHS, která již byla do řeckého právního řádu provedena v době, kdy došlo k udělení výše uvedených zakázek (jakož i se směrnicí 2004/18/ES, přijatou později). V každém případě Komise namítá, že dotčené řízení nebylo v souladu ani s dovolávanou vnitrostátní právní úpravou.

Vzhledem k tomu, že se členské státy nemohou dovolávat vnitrostátních situací coby důvodu, proč nesplnily povinnosti a nedodržely lhůty vyplývající z práva Společenství, Komise je toho názoru, že Řecká republika tím, že nepřijala a účinně neuplatnila opatření nutná k dosažení souladu s právními předpisy Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 a čl. 11 odst. 3 směrnice 92/50/EHS, jakož i z článku 20 a čl. 31 odst. 4 směrnice 2004/18/ES.

(¹) Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322.

(²) Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 5. ledna 2011 — Daiichi Sankyo Company v. Comptroller-General of Patents

(Věc C-6/11)

(2011/C 63/42)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Daiichi Sankyo Company

Žalovaný: Comptroller-General of Patents

Předběžné otázky

1) Nařízení 469/2009 (¹) (dále jen „nařízení“) uznává kromě jiných cílů uvedených odůvodnění potřebu vydávat dodatkovou ochranná osvědčení jednotlivými členskými státy Společenství majitelům vnitrostátních nebo evropských patentů za stejných podmínek, jak se uvádí body 7 a 8 odůvodnění. Jelikož není patentové právo harmonizováno na úrovni Společenství, co znamená výraz „výrobek je chráněn platným základním patentem“ uvedený v čl. 3 písm. a) nařízení a jaká jsou kritéria pro posouzení splnění této podmínky?

- 2) Existují v případě, jakým je projednáváný případ, který se týká léčivého přípravku obsahujícího několik účinných látek, dodatečná nebo odlišná kritéria pro určení, zda „je výrobek chráněn základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení, a pokud tomu tak je, jaká jsou tato dodatečná nebo odlišná kritéria?
- 3) Se zřetelem ke znění článku 4 nařízení, je v případě, že výrobek porušuje základní patent podle vnitrostátního práva, splněna podmínka ve smyslu článků 1 a 3 nařízení, na základě které má být výrobek „chráněn základním patentem“, aby mohla být kombinace účinných látek uvedená v registraci léčivého přípravku předmětem dodatkového ochranného osvědčení?
- 4) Se zřetelem ke znění článku 4 nařízení, závisí splnění podmínky ve smyslu článků 1 a 3 nařízení, na základě které má být výrobek „chráněn základním patentem“, na tom, zda základní patent obsahuje jeden nebo více patentových nároků, ve kterých je konkrétně uvedena kombinace 1) třídy sloučenin obsahující jednu z účinných látek předmětného výrobku a 2) třídy dalších účinných látek, která nemusí být specifikována, ale obsahuje další účinnou látku předmětného výrobku; nebo postačuje, že základní patent obsahuje jeden nebo více patentových nároků, ve kterých 1) je uvedena třída sloučenin obsahující jednu z účinných látek předmětného výrobku a 2) používá specifický jazyk, který v rámci vnitrostátního práva rozšiřuje rozsah ochrany na přítomnost dalších nespecifikovaných účinných látek, mezi které patří i další účinná látka předmětného výrobku, aby mohla být kombinace účinných látek uvedená v registraci léčivého přípravku předmětem dodatkového ochranného osvědčení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 152, s. 1

Žaloba podaná dne 11. ledna 2011 — Evropská komise v. Estonská republika

(Věc C-16/11)

(2011/C 63/43)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a E. Randvere)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že nepřijala veškeré právní a správní předpisy nebytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 ⁽¹⁾ (o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství) nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 15. května 2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 1.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Itálie) — Lucio Rubano v. Regione Campania, Comune di Cusano Mutri

(Věc C-60/09) ⁽¹⁾

(2011/C 63/44)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 7. prosince 2010 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Ried i. I. — Rakousko) — trestní řízení proti Antoniu Formatovi, Lence Rohackove, Torstenu Kuntzovi, Gardelu Jong Atenovi, Hubertu Kanatschnigovi, Jarmile Szabove, Zdence Powerove, Nousii Nettuno

(Věc C-116/09) ⁽¹⁾

(2011/C 63/45)

Jednací jazyk: němčina

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife — Španělsko) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) v. Magnatradning SL

(Věc C-387/09) ⁽¹⁾

(2011/C 63/46)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. prosince
2010 — Evropská komise v. Dánské království****(Věc C-33/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 63/47)

Jednací jazyk: dánština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. listopadu
2010 — Evropská komise v. Portugalská republika****(Věc C-208/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 63/48)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. ledna 2011 — Advance Magazine Publishers v. OHIM — Capela & Irmãos (VOGUE)

(Věc T-382/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství VOGUE — Starší národní slovní ochranná známka VOGUE Portugal — Neexistence skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2011/C 63/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Spojené státy) (zástupkyně: M. Esteve Sanz, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM: J. Capela Irmãos, Lda (Porto, Portugalsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. června 2008 (věc R 328/2003-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi J. Capela Irmãos a Advance Magazine Publishers, Inc.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 30. června 2008 (věc R 328/2003-2) se ruší.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) OHIM ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené společností Advance Magazine Publishers, Inc.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. ledna 2011 — Häfele v. OHIM — Topcom Europe (Topcom)

(Věc T-336/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Topcom — Starší slovní ochranné známky Společenství a Beneluxu TOPCOM — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 63/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Häfele GmbH Co. KG (Nagold, Německo) (zástupci: J. Dönch a M. Eck, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Topcom Europe (Heverlee, Belgie) (zástupce: P. Maeyaert, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 5. června 2009 (věc R 1500/2008-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Topcome Europe NV a Häfele GmbH Co. KG

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Häfele GmbH Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů nezbytně vynaložených společností Topcom Europe NV v souvislosti s řízením před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. ledna 2011 — Terezakis v. Komise

(Věc T-411/09) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Částečné odepření přístupu — Nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení — Odmítnutí úpravy návrhových žádání — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2011/C 63/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ioannis Terezakis (Brusel, Belgie) (zástupci: původně B. Lombart, poté P. Synoikis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a C. ten Dam, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. srpna 2009, jímž byl odepřen přístup k určitým částem a přílohám některých dopisů, které jsou součástí korespondence mezi řeckým ministerstvem financí a Evropským úřadem pro boj proti podvodům týkající se daňových nesrovnalostí spojených s výstavbou letiště Spata v Aténách (Řecko)

Výrok

- 1) O žalobě se již nerozhodne.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. prosince 2010 Patrizii De Luca proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 30. září 2010 ve věci F-20/06, De Luca v. Komise

(Věc T-563/10 P)

(2011/C 63/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Patrizia De Luca (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a J.-N. Louis, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že rozsudek Soudu pro veřejnou službu vydaný dne 30. září 2010 (věc F-20/06, De Luca v. Komise), kterým byla zamítnuta žaloba navrhovatelky, se zrušuje;
- na základě nových ustanovení rozhodl, že
 - rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 23. února 2005, kterým byla navrhovatelka jmenována na pracovní místo administrátora, se v rozsahu, v němž stanoví její zařazení do platové třídy A*9, platového stupně 2, zrušuje;
- Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje dva důvody.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto o použití čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropské unie, přestože toto ustanovení lze použít pouze na „přijímání“ úředníků a navrhovatelka již v okamžiku svého jmenování měla postavení úřednice.

— Navrhovatelka tvrdí, že SVS tým, že rozhodl o použitelnosti tohoto ustanovení, nesprávně stanovil rozsah věcné působnosti čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu, čímž porušil výkladové pravidlo, podle kterého je třeba každé přechodné ustanovení vykládat restriktivně.

- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž byla zamítnuta námitka protiprávnosti čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu.

— Navrhovatelka tvrdí, že použití tohoto ustanovení vede k porušení základní zásady rovného zacházení s úředníky a zásady práva na služební postup, jelikož navrhovatelka byla zařazena do nižší platové třídy poté, co uspěla ve výběrovém řízení na lépe ohodnocená pracovní místa, zatímco s úspěšnými uchazeči výběrového řízení na změnu kategorie platové třídy B*10 bylo zacházeno příznivěji, jelikož byli zařazeni do platové třídy A*10.

— Navrhovatelka krom toho tvrdí, že SVS se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že námitka protiprávnosti čl. 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu nebyla vznesena implicitně na základě důvodu vycházejícího z porušení zásad rovného zacházení, proporcionality a povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Environmental Manufacturing v. OHIM — Wolf (Forma vlčí hlavy)

(Věc T-570/10)

(2011/C 63/53)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Spojené království) (zástupci: S. Malynicz, barrister, a M. Atkins, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Société Elmar Wolf, SAS (Wissembourg, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. října 2010 ve věci R 425/2010-2 a

— uložit žalovanému, jakož i další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka ve formě vlčí hlavy pro výrobky zařazené do třídy 7 — přihláška ochranné známky Společenství č. 4 971 511

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazové označení „WOLF Jardin“ zapsané jako francouzská ochranná známka pod číslem 99 786 007 pro výrobky zařazené do tříd 1, 5, 7, 8, 12 a 31; obrazové označení „Outils WOLF“ zapsané jako francouzská ochranná známka pod číslem 1 480 873 pro výrobky zařazené do tříd 7 a 8; obrazové označení „Outils WOLF“ zapsané jako mezinárodní ochranná známka pod číslem 154 431 pro výrobky zařazené do tříd 7 a 8; obrazové označení „Outils WOLF“ zapsané jako mezinárodní ochranná známka pod číslem 352 868 pro výrobky zařazené do tříd 7, 8, 12 a 21;

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 z důvodu, že odvolací senát v rámci tříd výrobků, pro které byly dané starší ochranné známky zapsány, neidentifikoval soudržnou subkategorii, na kterou by bylo možné nahlížet nezávisle na širší třídě, a proto nedospěl k závěru, že bylo prokázáno skutečné užívání daného označení pouze ve vztahu k části výrobků, pro které je označení zapsáno jako ochranná známka.

Krom toho žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 z důvodu, že odvolací senát nesprávně identifikoval relevantního spotřebitele, nesprávně dospěl k závěru o existenci relevantní souvislosti, a neuplatnil kritérium účinku na hospodářské chování relevantního spotřebitele a kritérium, podle něhož aby byla ochranná známka považována za poskytující neoprávněnou výhodu, musí být spojena s převodem určitého image nebo poskytovat výrobkům následného uživatele podporu při uvádění výrobků na trh, přičemž tak tomu v projednávané věci nebylo. Odvolací senát dále opomenul skutečnost, že majitel starší ochranné známky ani správně neuplatnil relevantní škodu podle čl. 8 odst. 5, a o to méně prokázal, že je tato škoda pravděpodobná, a proto neunesl důkazní břemeno, které mu příslušelo.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Fabryka Łożysk Tocznych Kraśnik v. OHIM — Impexmetal (FLT-1)

(Věc T-571/10)

(2011/C 63/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polsko) (zástupce: J. Sieklucki, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Impexmetal S.A.

Návrhová žádání žalobkyně

— v celém rozsahu zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. října 2010 ve věci R 1387/2009-1;

— uložit žalovanému a IMPEXMETAL S.A. náhradu nákladů řízení včetně nákladů vzniklých žalobkyni v řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „FLT-1“ (přihláška č. 5026372) pro výrobky zařazené do třídy 7.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: IMPEXMETAL S.A.

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazové ochranné známky Společenství „FLT“ a národní slovní a obrazová ochranná známka „FLT“ pro výrobky zařazené do třídy 7.

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitce bylo z části vyhověno a přihláška ochranné známky byla pro některé výrobky zařazené do třídy 7 zamítnuta.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání podaného proti rozhodnutí námitkového oddělení.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾ chybným posouzením podobnosti kolidujících označení, nezohledněním skutečnosti, že přihlášená ochranná známka patří k obchodnímu označení, které žalobkyně používala dlouho před podáním přihlášky, a že toto označení se na základě historického užívání stalo rozlišovacím znakem žalobkyně a nezohledněním dlouhé a nekonfliktní koexistence přihlášené ochranné známky a ochranných známek namítaných v námitkovém řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Wohlfahrt v. OHIM — Ferrero (Kindertraum)**(Věc T-580/10)**

(2011/C 63/55)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Harald Wohlfahrt (Rothenburg o.d. Tauber, Německo)
(zástupce: N. Scholz-Recht, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ferrero SpA (Alba, Itálie)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 27. května 2009 (číslo námitek B 668 600) a rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 20. října 2010 ve věci R 815/2009-4;
- povolit zápis ochranné známky Společenství „Kindertraum“, číslo přihlášky 002773059 také pro všechny výrobky zařazené do tříd 16 a 28 uvedené v přihlášce ochranné známky;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobce.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Kindertraum“ pro výrobky zařazené do tříd 15, 16, 20, 21 a 28.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Ferrero SpA.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Celkem 32 starších ochranných známek, které z části spočívají v grafickém ztvárnění slova „kinder“, které jsou z části součástí chráněného slovního spojení a z části jediným slovem, zejména italská slovní ochranná známka „kinder“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 28, 30 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám a zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 42 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾ z důvodu nepodání důkazu o užívání po uplynutí ochranné doby užívání, k ježmuž uplynutí došlo během probíhajícího námitkového řízení. Formální nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť odvolací senát se ve svém rozhodnutí ani jedním slovem nezabýval výhradou zneužívající

přihlášky ochranné známky uvedené a podrobně odůvodněné v odůvodnění odvolání. Dále zneužívající přihláška ochranné známky, neboť jediným cílem majitele namítané ochranné známky je monopolizace pojmu „kinder“ v nejširším možném rozsahu v jeho prospěch. Konečně porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009, neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2010 — X Technology Swiss v. OHIM — Brawn (X-Undergear)**(Věc T-581/10)**

(2011/C 63/56)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: X Technology Swiss GmbH (Wollearau, Švýcarsko)
(zástupci: A. Herbertz a R. Jung, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Brawn LLC (Weekhawken, Spojené státy americké)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 6. října 2010 ve věci R 1580/2009-1;
- rozhodnout, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení, a uložit mu náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „X-Undergear“ pro výrobky a služby zařazené do třídy 23 a 25.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Brawn LLC.

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní ochranná známka a slovní ochranná známka Společenství „UNDERGEAR“ pro výrobky zařazené do třídy 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 (¹), protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Aitic Penteo v. OHIM — Atos Worldline (PENTEO)

(Věc T-585/10)

(2011/C 63/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aitic Penteo, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Atos Worldline SA (Brusel, Belgie)

Návrhová žádání žalobkyně

- změnit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. září 2010 ve věci R 774/2010-1 a vyhovět přihlášce ochranné známky Společenství č. 5480561;
- podpůrně zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 23. září 2010 ve věci R 774/2010-1; a
- uložit žalovanému a další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „PENTEO“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 5480561

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis slovní ochranné známky Beneluxu „XENTEO“ č. 772120 pro výrobky a služby

zařazené do tříd 9, 36, 37, 38 a 42; zápis mezinárodní slovní ochranné známky „XENTEO“ č. 863851 pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 36, 37, 38 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí porušuje: (i) článek 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod vyžadující rovné zacházení v souladu se zákonem, (ii) článek 9 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát nezohlednil starší práva žalobkyně, (iii) články 75 a 76 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát nezohlednil skutečnosti a důkazy včas předložené žalobkyní, a (iv) čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát správně neposoudil nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Bank Melli Iran v. Rada

(Věc T-7/11)

(2011/C 63/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bank Melli Iran (Teherán, Írán) (zástupci: L. Defalque a S. Woog, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit bod 5 části B přílohy nařízení Rady (ES) č. 2010/644/SZPB ze dne 25. října 2010 pozměňujícího rozhodnutí 2010/413/SZPB o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postojů 2007/140/SZBP 2007/140/SZPB (¹) a bod 5 části B přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (²), a zrušit rozhodnutí obsažené v dopisu Rady ze dne 28. října 2010;
- prohlásit čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 (³) a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) (EU) č. 961/2010 za protiprávní a nepoužitelné na žalobkyni;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává těchto žalobních důvodů:

- 1) Prvního žalobního důvodu, podle nějž došlo k porušení čl. 215 odst. 2 a 3 SFEU, jakož i článku 40 SEU, což zakládá porušení podstatných formálních náležitostí, jelikož:

— Rada SZPB přijala omezující opatření, aniž by ponechala jakoukoli posuzovací pravomoc Radě;

— rozhodnutí 2010/413/SZPB, z něhož vychází nařízení č. 61/2010, se nesprávně zakládá na článku 29 SEU, jelikož nevymezuje stanovisko Unie ke konkrétní otázce zeměpisné nebo tematické povahy, jak to požaduje článek 29 SEU, nýbrž stanoví přesné povinnosti členů států a osob podléhajících pravomoci jejich soudů;

— nařízení č. 961/2010 neobsahuje potřebná ustanovení o právních zárukách, což představuje porušení čl. 215 odst. 3 SFEU.

- 2) Druhého žalobního důvodu, podle něhož se zákonodárce Evropské unie dopustil nesprávného právního posouzení ohledně volby právního základu napadeného rozhodnutí a nařízení, jelikož přijaté sankce směřovaly proti žalobkyni a k ní přidružený společností, jež jsou právními osobami, a nikoli subjekty státu, a nejsou zařazeny na seznam Rady bezpečnosti OSN. V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že:

— třebaže je oprávněné použít články 29 SEU a 215 SFEU při provádění rezoluce OSN orgány Unie, není to nutně oprávněné při přijímání správních opatření, jako je zmrazení finančních prostředků právnických osob a nestátních subjektů;

— napadená opatření měla být přijata na základě článku 75 SFEU, a tudíž za účasti Evropského parlamentu rámci postupu spolurozhodování.

- 3) Třetího žalobního důvodu, podle nějž bylo napadené rozhodnutí a nařízení přijato s porušením zásad rovnosti a zákazu diskriminace, jelikož podobná rozhodnutí byla přijata na jiném právním základě, například článku 75

SFEU, a tudíž v rámci obsahujícím právní záruky přijaté Evropským parlamentem a Radou, čemuž tak nebylo v případě napadených opatření týkajících se žalobkyně.

- 4) Čtvrtého žalobního důvodu, podle něhož napadená opatření přijata s porušením práva žalobkyně na obhajobu, a zejména jejího práva na nestranné vyslechnutí, jelikož:

— žalobkyně neobdržela žádné důkazy nebo dokumenty na podporu tvrzení Rady, neboť další tvrzení z roku 2009 týkající se rozhodnutí z roku 2008 a potvrzená v roce 2009, byla velmi neurčitá, nejasná a zjevně nebylo možné, aby na ně žalobkyně odpovíděla;

— žalobkyni bylo upřeno právo na nahlédnutí do dokumentů a na to, aby byla vyslechnuta;

— nebylo podáno dostatečné odůvodnění ohledně napadených opatření, což porušuje právo žalobkyně na účinnou soudní ochranu.

(¹) Úř. věst. L 281, s. 81.

(²) Úř. věst. L 281, s. 1.

(³) Rozhodnutí Rady 2010/413/SZPB ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP, Úř. věst. 2010 L 195, s. 39.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Iran Insurance v. Rada

(Věc T-12/11)

(2011/C 63/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iran Insurance Company (Teherán, Írán), (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit odst. 21 oddílu B přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ⁽¹⁾ ze dne 25. října 2010 a odst. 21 oddílu B přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ⁽²⁾ ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a zrušit rozhodnutí obsažené v dopise Rady obdrženém dne 23. listopadu 2010;
- prohlásit, že čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽³⁾ ze dne 26. července 2010, jakož i čl. 16 odst. 2 a článek 26 nařízení Rady č. 961/2010, jsou nepoužitelné na žalobkyni a
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá na základě článku 263 SFEU zrušení odst. 21 oddílu B přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010 a odst. 21 oddílu B přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a zrušení čl. 16 odst. 2 a článku 26 nařízení Rady č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 v rozsahu, v němž se dotýkají žalobkyně, a zrušení rozhodnutí obsaženého v dopise Rady žalobkyni obdrženém dne 28. listopadu 2010.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody:

Zprvče žalobkyně tvrdí, že Soud má pravomoc k přezkumu odst. 21 oddílu B přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP a odst. 21 oddílu B přílohy VIII nařízení Rady č. 961/2010, jakož i rozhodnutí ze dne 28. října 2010 a jejich souladu s obecnými zásadami evropského práva.

Krom toho jsou konkrétní důvody pro zařazení žalobkyně na seznam nesprávné a nejsou splněny podmínky čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) nařízení Rady č. 961/2010. Tato ustanovení musí být považována za nepoužitelná na žalobkyni. Rada se dopustila zjevně nesprávného skutkového posouzení a nesprávného právního posouzení. Proto musí být zrušen odst. 21 oddílu B přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, jakož i odst. 21 oddílu B přílohy VIII nařízení Rady č. 961/2010 ze dne 25. října 2010.

Na podporu tohoto návrhu je rovněž uváděno, že nařízení z roku 2010 a rozhodnutí z roku 2010 porušují právo žalobkyně na obhajobu, a zejména její právo na nestranné vyslechnutí, jelikož neobdržela žádné důkazy nebo dokumenty na podporu tvrzení Rady, a jelikož tvrzení obsažená v rozhodnutí a nařízení z roku 2010 jsou velmi neurčitá, nejasná, a nepochybně není možné, aby na ně Iran Insurance odpověděla. Navíc bylo žalobkyni odepřeno nahlédnutí do spisu a právo na vyslechnutí. To též zakládá nedostatek odůvodnění.

Krom toho čl. 24 odst. 3 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP požaduje, aby Rada sdělila své rozhodnutí včetně důvodů zařazení na seznam, a čl. 24 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP požaduje přezkum rozhodnutí, jsou-li předloženy připomínky. Rada porušila obě tato ustanovení. Jelikož se čl. 24 odst. 3 a čl. 24 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP opakují v čl. 36 odst. 3 a čl. 36 odst. 4 nařízení Rady č. 961/2010, dochází i k porušení těchto naposled uvedených ustanovení.

Uvádí se též tvrzení, že Rada ve svém posouzení situace žalobkyně porušila zásadu řádné správy.

Navíc Rada ve svém posouzení situace žalobkyně porušila zásadu legitimního očekávání.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že Rada porušila právo žalobkyně na vlastnictví a zásadu proporcionality. Článek 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 16 odst. 2 nařízení Rady č. 961/2010 musí být prohlášeny za nepoužitelné na žalobkyni. Krom toho článek 12 rozhodnutí Rady 2010/423/SZBP a článek 26 nařízení Rady č. 961/2010 tím, že bez rozlišování zakazují pojistné nebo zajišťovací smlouvy se všemi iránskými subjekty, porušují též zásadu proporcionality. Také tato ustanovení musí být proto prohlášena za nepoužitelná na žalobkyni.

Žalobkyně navíc tvrdí, že nařízení Rady No 961/2010 porušuje čl. 215 odst. 2 a 3 SFEU jakožto svůj právní základ, jakož i článek 40 SEU.

Konečně žalobkyně uvádí, že nařízení 2010 a rozhodnutí 2010 byla přijata s porušením zásady rovnosti a nediskriminace.

- (1) Rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 281, s. 81).
- (2) Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. 2010 L 281, s. 1).
- (3) Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 195, s. 39; oprava rozhodnutí L 265, 8.10.2010, s. 18).

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Post Bank v. Rada

(Věc T-13/11)

(2011/C 63/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Post Bank (Teherán, Írán) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit bod 34 oddílu B přílohy k rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ⁽¹⁾ ze dne 25. října 2010 a bod 40 oddílu B přílohy VIII k nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ⁽²⁾ ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu;
- prohlásit, že se čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽³⁾ ze dne 26. července 2010 a čl. 16 odst. 2 nařízení Rady č. 961/2010 na žalobkyni nepoužijí, a
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně podle článku 263 SFEU domáhá zrušení bodu 34 oddílu B přílohy k rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010 a bodu 40 oddílu B přílohy VIII k nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu, a zrušení čl. 16 odst. 2 nařízení Rady č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.

Na podporu svých tvrzení uvádí následující žalobní důvody:

Žalobkyně má zaprvé za to, že soud má pravomoc k přezkumu bodu 34 oddílu B přílohy k rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP a bodu 40 oddílu B přílohy VIII k nařízení Rady (EU) č. 961/2010, jakož i rozhodnutí ze dne 28. října 2010, a posouzení jejich slučitelnosti s obecnými zásadami evropského práva.

Navíc jsou specifické důvody pro zařazení žalobkyně na seznam nesprávné a nejsou splněny požadavky čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) a čl. 16 odst. 4 nařízení Rady č. 961/2010. Tato ustanovení nelze považovat za použitelná na žalobkyni. Rada se podle žalobkyně dopustila zjevně nesprávného posouzení, jakož i zjevně nesprávného právního posouzení. Bod 34 oddílu B přílohy k rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, jakož i bod 40 oddílu B přílohy VIII k nařízení Rady č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 musí být proto zrušeny.

Na podporu této žaloby se také uvádí, že nařízení z roku 2010 i rozhodnutí z roku 2010 porušují práva žalobkyně na obha-

jobu a především její právo být vyslechnut, jelikož tato neobdržela žádné důkazy ani podklady, o něž by se tvrzení Rady opírala, a jelikož argumenty obsažené v rozhodnutí z roku 2010 i v nařízení z roku 2010 jsou velmi vágní a nejasné a neumožňovaly, aby se k nim Post Bank mohla vyjádřit.

Krom toho čl. 24 odst. 3 rozhodnutí Rady č. 2010/413/SZBP požaduje, aby Rada sdělila a oznámila své rozhodnutí včetně důvodů pro zařazení na seznam, a čl. 24 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP upravuje přezkum rozhodnutí, pokud jsou předloženy připomínky. Rada podle názoru žalobkyně obě tato ustanovení porušila. Podle ní došlo i k porušení čl. 36 odst. 3 a čl. 36 odst. 4 nařízení (EU) č. 961/2010, jelikož tato ustanovení převzala čl. 24 odst. 3 a čl. 24 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP.

Dále se uvádí, že Rada při svém posouzení situace žalobkyně porušila zásadu řádné správy.

Rada navíc při posouzení situace žalobkyně porušila i zásadu legitimního očekávání.

Žalobkyně také tvrdí, že Rada porušila její právo na majetek a zásadu proporcionality. Článek 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP a čl. 16 odst. 2 nařízení Rady č. 961/2010 by měly být prohlášeny za ustanovení, která se nepoužijí na žalobkyni.

Navíc podle žalobkyně porušuje nařízení Rady č. 961/2010 článek 215 odst. 2 a 3 SFEU, které jsou jeho právním základem, jakož i článek 40 SEU.

Nakonec žalobkyně uvádí, že nařízení z roku 2010 i rozhodnutí z roku 2010 byla přijata v rozporu se zásadou rovného zacházení a zásadou zákazu diskriminace.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 281, s. 81).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 195, s. 39).

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2010 — Aristidis v. ENISA

(Věc F-118/10)

(2011/C 63/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Aristidis Psarras (Heraklion, Řecko) (zástupci: E. Boigelot a S. Woog, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o odvolání žalobce z jeho funkce účetního Agentury a jmenování jiné osoby na stejné místo. Krom toho návrh na zaplacení žalobci částky jako náhradu škody, kterou utrpěl kvůli napadeným aktům a obtěžování, jehož měl být obětí

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 7. února 2010 správní rady ENISA o odvolání žalobce z jeho funkce účetního Agentury s okamžitou platností a jmenování jiné osoby na místo účetního na dobu neurčitou;
- zrušit jako přípravný akt, přílohu 1 výše uvedeného rozhodnutí ze dne 7. února 2010; tato příloha 1 je návrhem výkonného ředitele správní rady na trvalé přidělení funkce účetního jiné osobě a odvolání žalobce z funkce účetního;
- v rozsahu, v němž je to nezbytné, zrušit rozhodnutí ze dne 1. března 2010, které bylo přijato následně výkonným ředitelem o přidělení žalobce na nové místo v souladu s článkem 7 služebního řádu;
- v důsledku těchto zrušení znovu jmenovat žalobce na místo účetního Agentury;
- určit, že ENISA je povinna zaplatit částku 10 000 eur jako náhradu škody utrpěné kvůli napadeným rozhodnutím a dále morální újmy utrpěné kvůli psychickému obtěžování, jehož byl obětí, s výhradou zvýšení během řízení;
- uložit ENISA náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2010 — Cocchi a Falcione v. Komise

(Věc F-122/10)

(2011/C 63/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgie) a Nicola Falcione (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o zpětvzetí návrhu týkajícího se převodu nároků žalobců na důchod, který již tito žalobci přijali.

Návrhová žádání žalobců

- Zrušit rozhodnutí ze dne 12. února 2010, kterým byl „zrušen“ návrh ze dne 16. září 2009, přijatý N. Falcione dne 9. října 2009, týkající se převodu jejích nároků na důchod na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu;
- zrušit rozhodnutí ze dne 23. února 2010, kterým byl „zrušen“ návrh ze dne 13. října 2009, přijatý G. Cocchim dne 10. listopadu 2010, týkající se převodu jeho nároků na důchod na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu;
- uložit žalované, aby N. Falcione zaplatila 200 000 eur a G. Cocchimu 50 000 eur;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. listopadu 2010 — Labiri v. EHSV

(Věc F-124/10)

(2011/C 63/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vassiliki Labiri (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Žaloba podaná dne 30. prosince 2010 — Mora Carrasco a další v. Parlament

Předmět a popis sporu

(Věc F-128/10)

Zrušení rozhodnutí o zastavení správního šetření zahájeného na základě podnětu žalobkyně pro psychické obtěžování

(2011/C 63/64)

Jednací jazyk: francouzština

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí generálního tajemníka Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 18. ledna 2010, jímž se konstatuje, že se vedoucí oddělení žalobkyně nedopustil žádného provinění, a jímž se zastavuje správní šetření zahájené společně Evropským hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů na základě podnětu pro psychické obtěžování;
- uložit Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru náhradu nákladů řízení.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aurora Mora Carrasco (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí nepovýšit žalobkyni za hodnotící období 2009.

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu nepovýšit žalobkyni za hodnotící období 2009;
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 63/60	Věc T-13/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Post Bank v. Rada	32
 Soud pro veřejnou službu		
2011/C 63/61	Věc F-118/10: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2010 — Aristidis v. ENISA	34
2011/C 63/62	Věc F-122/10: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2010 — Cocchi a Falcione v. Komise	34
2011/C 63/63	Věc F-124/10: Žaloba podaná dne 26. listopadu 2010 — Labiri v. EHSV	34
2011/C 63/64	Věc F-128/10: Žaloba podaná dne 30. prosince 2010 — Mora Carrasco a další v. Parlament	35

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS